

8 AUGOEIDES

Min Augoeides: Må Ditt ljus visa mig vägen och Din energi ge mig kraft att gå den.

8.1 Inledning

¹Följande överensstämmer ej med teosofiens läror. Såväl Besant som Leadbeater togo Augoeides för kausalväsendet. Först år 1925 fick D.K. säga något därom.

²Namnet Augoeides är pytagoreiska beteckningen på människans skyddsängel.

³Augoeides är en deva och ett andrajag (45–47), närmast högt essentialjag (46:1). Augoeiderna utgöra en särskild gren av devaevolutionen och utbilda sig för framtida uppgifter genom att verksamt bistå människorna i deras evolution. Sitt frivilligt åtagna uppdrag fullgör Augoeides med i huvudsak tre slags insatser.

⁴Vid kausaliseringen (monadens transmigration från djur- till människoriket) överlåter Augoeides åt djuret sitt kausalhölje, ett fullständigt hölje av enbart mentalatomer, till förvaring av förstatriaden.

⁵Augoeides har åtagit sig att i fortsättningen övervaka människans utveckling från barbarstadiet fram till enhetsstadiet. Denna uppgift fyller han även för att vinna erfarenhet om hur man leder människornas medvetenhetsutveckling. Att han därjämte bedriver egna forskningar i högre riken, är givet. Det finns för alla otal möjligheter att lära och tjäna.

⁶Augoeides tjänstgör som kausaljag för människan, tills monaden själv kunnat bli ett kausaljag genom förvärv av full subjektiv och objektiv kausalmedvetenhet och överflyttat från förstatriadens mentalmolekyl till andratriadens mentalatom. Att han dessutom själv söker förvärva högre medvetenhet, är givet. Det göra alla, även människan, när hon beslutat sig för att leva för andra.

⁷Det kausalhölje Augoeides tillhandahåller utgör ett skydd för människomonaden i en förstatriad. Det kan aldrig inkarnera i en djurkropp. Det är detta hölje, som gör individen till människa.

⁸Genom detta kausalhölje är människan förenad med Augoeides. Föreningen varar tills människan genom förvärv av gemensamma medvetenheten blivit ett andrajag, d.v.s. monaden i andratriaden överflyttar från kausalhöljet till essentialhöljet. I samband därmed upplöses kausalhöljet, och då först har Augoeides fyllt sin uppgift och är fri.

⁹Det kausalhölje Augoeides tillhandahåller är det som frigjordes vid hans essentialisering. Detta kausalhölje är av kausaljags kvalitet, bestående enbart av mentalatomer (47:1). Som alla essentialjag kan Augoeides själv forma eget kausalhölje.

¹⁰Augoeides är förstajagets andrajag, som så identifierat sin kausalmedvetenhet med förstajagets olika slag av medvetenhet, att han kan vikariera som människans eget kausaljag.

¹¹Augoeides är medlem av ett kollektivväsen, som är en kollektivitet av samtliga människors augoeider, en kollektivitet med gemensam medvetenhet. Samarbete augoeiderna emellan är automatiskt, så snart detta är av behovet påkallat.

¹²Ett gruppväsen av visst slag har ingenting av avskildhet från andra gruppväsen utan är resultat av gemensamt arbete på speciella uppgifter.

¹³De vilja hjälpa icke endast individerna utan hela mänskligheten, hjälpa den att lösa de problem som höra till fysiska livet, ty det är i fysiska världen alla "andliga" problem måste lösas. Därtill behöva de människorna. Augoeides är icke till enbart för människans skull.

¹⁴Det är augoeiderna, som i samarbete med varandra övervaka människornas inkarnationer, sammanföra människorna företrädesvis enligt skördelag och ödeslag, tillse att individerna från och med högre emotionalstadiet få tillfällen till aktivering av högre medvetenhetsslag och till förvärv av felande egenskaper.

¹⁵Man kanske förstår, vilket offer de bringa som åtagit sig att leda medvetenhetsutvecklingen hos dessa monader med repellerande grundtendens alltifrån växt- och djurriket, monader som i stort sett motarbetar deras arbete.

¹⁶Symboliskt kan man säga, att Augoeides är människans själ och människans gud, hjälpare, beskyddare, frälsare. Han konfererar, när så befinnes nödvändigt, med instanser i såväl devahierarkien som planethierarkien. Han är för människan (förstajaget) hennes vikarierande kausaljag och för kausaljaget dess vikarierande essentialjag.

¹⁷Augoeides befattar sig för övrigt föga med människan (det gör andra instanser), förrän hon nått högre emotionalstadiet, förvärvat attraherande egenskaper, gör allvar av sitt liv. Då som först (48:3) nå hennes vibrationer upp till kausalhöljet och kan hon uppfatta Augoeides' maningar (dittills kommo "samvetets" varningar från undermedvetenheten) och följa dem. Gör hon icke det, kan han ingenting göra.

¹⁸Augoeides är ingen "dadda, som leder människan vid handen". Det skulle icke bli någon självständig, självansvarig individ av henne på det viset, utan en hjälplös robot.

¹⁹Augoeides har ingen rätt att inkräkta på frihetslagen. Allt människan gör får gå på eget ansvar.

²⁰I den mån människan strävar efter att "insamlad lyssna till inre rösten", möter Augoeides med inspirationer på halva vägen (48:2 och 47:5) och kan ge av sin kunskap och energi.

²¹Människan utvecklas genom att bli redskap åt Augoeides, som i sin tur är redskap åt planethierarkien. Augoeides' betydelse har tilltagit efter år 1925, då skärpta krav för lärjungaskap fastställdes av planethierarkien. Numera antagas endast grupper såsom lärjungar.

²²Alla människans böner gå till Augoeides, som motsvarar gnostikernas "helige ande". "Gud" eller Christos har andra uppgifter än att lyssna på livsokunniga egoister. Planethärskaren vet ingenting om individen, förrän han blivit kausaljag. Christos vet ingenting om honom, förrän han såsom lärjunge till ett 45-jag presenteras för planethierarkien.

²³Teologernas gudsföreställning är en fiktion utan motsvarighet i verkligheten. Såväl cheferna i planethierarkien som ordföranden i planetregeringen (planethärskaren) betacka sig för dylik karikatyr. Orimligheten framgår bäst av att såväl kosmos som solsystem och planeter formas av kollektivväsen (samling monader med samma slags atommedvetenhet och samma slags gemensamma medvetenhet, förenade i en kollektivitet). Det finns otaliga kollektivväsen i kosmos, från essentialväsen till högsta kosmiska, alltså 46 grader. Det finns otaliga gudomliga väsen med allvetenhet och allmakt inom de världar de uppnått i expansionsprocessen och i enlighet med lagen för självförverkligande.

²⁴Augoeides motsvarar icke vad teologerna kalla "medlaren mellan gud och människan", ty någon medlare behövs icke och finns icke heller. Men han är "guds verktyg", Lagens fullgörare, beträffande människan. Christos–Maitreya har ingenting med den saken att skaffa.

²⁵Augoeiderna ha lämnat sitt kausalhölje (47:1) åt individerna vid övergången från djurriket till människoriket (kausaliseringen) och vaka fortsättningsvis över sina skyddslingars medvetenhetsutveckling. Det är detta arrangemang, som möjliggjort evolutionen genom människoriket. Annars skulle företaget, att till vår planet sammanföra denna samling av oresonliga, mer eller mindre misslyckade monader, ej kunnat genomföras.

²⁶Det symboliska talet om "syndafall" och "arvsynd" var ett sätt att söka förklara förekomsten av vår urartade mänsklighet. Läran om försoningen och om "återlösningen", som så totalt missuppfattats av teologerna i alla tider, framför allt av oinvidga kyrkofäderna, var resultat av aposteln Paulus' förfelade försök att omskriva Christos' frälsningsgärning. Dennes enkla budskap till människorna var, att "frälsningen" består i förvärv av enhetsmedvetenheten ("kärleken").

²⁷De, som uppnått humanitetsstadiet, förvärvat sunt förnuft och kärleksfull förståelse, ha förstått, att teologiska utläggningen måste vara felaktig, men ha icke lyckats med sina reformförsök, enär de icke kunnat förklara mänsklighetens inneboende ondska. De femton

procent av människorna, som uppnått högre utvecklingsstadier, voro för fåtaliga för att med framgång hävda, att människan är i grunden god.

²⁸Hur dessa monader kunnat så totalt urspåra, få vi förklaring på, när en gång esoteriska historien om evolutionen inom vårt gamla solsystem av första graden offentliggjorts. Vårt nuvarande solsystem är av andra graden. Det må i detta sammanhang påpekas, att teosofernas utläggning av evolutionen (exempelvis Besants *The Pedigree of Man*) är förfelad, om än riktig i detaljer.

8.2 Den revolutionerande kunskapen om Augoeides

¹Kunskapen om Augoeides kan med viss rätt kallas den sanna religionen. Den kunskapen gör livet så ofantligt mycket enklare, säkrare och rikare.

²Det är den underbara kärlekens herre, 45-jaget D.K., lärjunge till Christos i rakt nedstigande "apostolisk succession" och Pytagoras' förnämste lärjunge Kleinias, som givit oss den revolutionerande kunskapen om Augoeides såsom vår själ tills vi blivit kausaljag och vår gud tills vi ingått i enheten. Det må vara, att tidsomständigheterna tillåtit detta, men D.K. är icke desto mindre den representant för planethierarkien som givit mänskligheten mer kunskap än samtliga övriga femte och sjätte naturrikenas lärare tillsammans. För titeln "gud" betacka sig alla i såväl hierarkierna som regeringarna (planet-, solsystem- och kosmiska rikenas regeringar). De betrakta sig alla såsom livets tjänare och allas bröder.

8.3 Allmänt om Augoeides' arbete

¹Varje individ är till sin egenart så olik alla andra, att en redogörelse som denna måste bli schematisk och därför ej får tagas bokstavligt. Risken med allt vad "regler" heter är okunnighetens obotliga dogmatisering. All absolutifiering blir missvisande.

²Augoeides har två huvuduppgifter. Dels gör han sin egen insats såsom deva i devahierarkien. Dels övervakar han sin skyddsling och gör vad han kan för dennes utveckling. Egentligen börjar han på allvar intressera sig för människans medvetenhetsutveckling först, när människan nått högre emotionalstadiet (förvärvat medvetenhet i 48:3). Då kan hon draga fördel av Augoeides' hjälp.

³Man kan nå Augoeides genom att sträva efter enhet, varigenom de högre emotionalvibrationerna (48:3) kunna uppfattas i kausalhöljets enhetscentrum.

⁴När människan utvecklats så, att hon kan bli Augoeides' lämpliga redskap i människans världar, kan hon också göra en insats i mänsklighetens utveckling. Det verk människan utför är Augoeides' förtjänst, även om redskapet har sin andel i företaget och får tillfälle att därigenom utvecklas.

⁵Augoeides' arbete för och med människan avser dels egentliga funktionsarbetet från kausalhöljet ned genom inkarnationshöljerna, dels arbetet med hennes medvetenhetsutveckling, dels den "ledning" han ger i samråd med de olika "ödesinstanserna".

⁶Augoeides' uppgift är att dels leda människans medvetenhetsutveckling, dels förbereda inkarnationen enligt ödeslagen (icke skördelagen) i överensstämmelse med fastställt horoskop, dels anknyta emotionalhöljets hjärtcentrum till eterhöljets i födelseögonblicket, dels avklippa sutratma (förbindelsen med högre höljen) vid organismens "död". Augoeides befattar sig icke med förstajagets egna problem i fysiska världen, fysisk utveckling, hälsa, plikter i fysiska världen etc.

⁷Det är ingen lätt uppgift att lära sig leda en i kausalhölje isolerad individ att förvärva självtillit och självbestämmdhet, bli suverän i sina inkarnationshöljen, enligt lagen för självförverkligande själv upptäcka och lära sig tillämpa livslagarna, lära sig inse, att lag är frihetens förutsättning (esoteriskt axiom), att godtycke och laglöshet förr eller senare innebär misslyckande och förfelade inkarnationer. Den, som lärt sig övervaka en sådan oregerlig varelse i inkarnation och medverka

vid valet av "inkarnationsmiljö etc.", har därmed kvalificerat sig för "högre uppgifter".

⁸Augoeides' väsentliga uppgift är att hjälpa människan bli ett kausaljag. På vad sätt och på vilka vägar detta skall ske äro han och människan sällan överens om. Att det för övrigt icke är möjligt, förrän individen nått mentalstadiet, har aldrig klargjorts i de ockulta sekterna. Så länge människan och Augoeides befinna sig i motsättning, människan vägrar gå den väg "livet" anvisar och vill gå sin egen väg, kan Augoeides icke hjälpa. När människan icke längre "tror" utan klart inser, att "icke min vilja utan din" är den riktiga, är hon på rätt väg. Hon har då förvärvat "gudomlig likgiltighet" för vad som sker med henne, den nödvändiga livstilliten, tilliten till Lagen, som är förutsättning för att genomgå de prov som klargöra, att ingenting kan förmå henne att handla mot Lagen.

⁹Augoeides är ett kausaljag så till vida, att han tjänstgör som vårt kausaljag, tills vi själva centrat oss i andratriadens mentalatom. Han är vår ställföreträdande själ, tills vi själva förvärvat kausal medvetenhet. Men han är mycket mer. Han lever dessutom i planetens essentialmedvetenhet, kollektivmedvetenhet, gemensamma medvetenhet, enhetsmedvetenhet. Det betyder, att han representerar vår delaktighet i universella broderskapet. Han leder oss genom livet enligt ödeslagen. Ifall han ser, att vi hålla på att bli förstockade egoister, allt mindre tillgängliga för hans vibrationer, odla våra sämre egenskaper i stället för att förstärka våra goda, så kan det hända, att han för att väcka oss tillser att vi "falla". Vål har det sagts, att "inled oss icke i frestelse" betyder: fräls oss så ifrån ondo, att du icke behöver inleda oss i frestelse.

¹⁰Augoeides är ett andrajag. Därmed är hans kapacitet angiven såsom allvetande och allsmäktig i förstatriadens världar. Påståendet, att Augoeides behöver betjäna sig av människans utveckling i kausalhöljet för att förvärva kunskap om människans världar (47–49), är icke riktigt. Han har i andra solsystem i förflutna eoner kvalificerat sig för sin självåtagna uppgift att i alla avseenden kunna felfritt utföra sitt uppdrag. Utan den erfarenheten skulle han vara otjänlig såsom övervakare. Men hans arbete med en individ i människariket ger honom lärdomar för kommande större uppgifter. Såsom övervakare är han självskreven medlem av planethierarkien. Detta ger honom möjlighet diskutera ständigt nya planer för människans fysiska framtid, ständiga förändringarna i människans liv, med de olika instanser som samarbeta för detta ändamål.

¹¹Augoeides har tillräckligt att göra: han skall förbereda sin skyddslingens inkarnation, skall ge denna människa alla möjligheter att göra för medvetenhetsutvecklingen erforderliga erfarenheter (olika på olika utvecklingsstadier), tillse att om möjligt beräknade avsikten med inkarnationen blir förverkligad, skall på mystiker- och humanitetsstadierna tillse att hans "barn" får allt fler tillfällen att lära och tjäna.

¹²Augoeides kan identifiera sin essentialmedvetenhet med förstajagets alla slag av medvetenhet, men eftersom all medvetenhetsaktivitet, som ej nått emotionala attraktionsstadiet eller essentiala enhetsstadiet, bryter mot frihetslagen, enhetslagen och utvecklingslagen, saknar han möjlighet att hjälpa sin skyddsling på lägre stadier. I regel befattar han sig alls icke med människan på lägre stadier utan låter skördeinstanserna taga hand om individen, tills denne genom några tiotusentals inkarnationer förvärvat så mycken livserfarenhet, att det lönar sig försöka med en "inspiration". Augoeides har även sin utveckling att tänka på.

¹³Man bör ha klart för sig, att Augoeides skulle kunna göra ofantligt mycket mer för sin skyddsling än han får enligt livslagarna, som sätta gräns för hans handlingsfrihet. Viktigt är också veta, att han icke kan handla egenmäktigt på eget initiativ utan i alla viktigare förhållanden inhämtar direktiv från såväl planethierarkien som devahierarkien. Han är övervakaren och verkställaren.

¹⁴Samtidigt som Augoeides är vikarierande kausaljag, är han ett kollektivjag. Han intresserar sig för sin skyddsling och dennes medvetenhetsutveckling men samtidigt för mänskligheten såsom helhet. I den mån individen lever för sig själv och icke för mänskligheten, utvecklingen eller enheten, kan Augoeides föga göra.

¹⁵Augoeides verkar enligt livslagarna och aldrig mot Lagen. Horoskoperna för individens olika inkarnationshöljerna ange gränserna för hans befogenhet. Godtycke är absolut uteslutet. Den "ledning" av individen, som kan tillskrivas honom, får icke inkräkta på frihetslagen eller självlagen. Den består närmast i att erbjuda individen "tillfällen i livet", när detta enligt ödeslag och skördelag är möjligt. Någon "dadda, som leder individen vid handen" är han minst av allt. Det skulle aldrig bli någon självförtroende och självbestämmande med sådant pjosk. Augoeides får icke hjälpa människan med hennes enbart personliga problem, som det är hennes skyldighet att lösa på egen hand. Augoeides hjälper med råd, när människan visat sig kunna uppfatta råden och även villigt lyder råden i överensstämmelse med Lagen. Hjälpen ges på sådant sätt, att människan tror (och även bör tro), att ingivelsen kommit från hennes egen övermedvetenhet, tror att Augoeides är hon själv. Något tack för uppoffringen begär han ej. Han gör en insats i medvetenhetsutvecklingen och förvärvar därigenom erfarenhet för fortsatt arbete med högre uppgifter. Det enda tack han möjligtvis räknar med är att människan på mest ändamålsenliga sätt skall använda de otaliga tillfällen hans enorma kapacitet erbjuder livsidioten, som annars icke skulle utvecklas. Men i stället får han höra de mest vettlösa anklagelser mot livet.

¹⁶Augoeides kan aldrig inkräkta på människans "fria vilja". Denna förutsätter förstås sunt förnuft och medvetet val. Om individen styrs av sina impulser, är valet icke fritt.

¹⁷För att fullt förstå Augoeides' insats bör man betänka den oerhörda medvetenhetsutveckling han åtagit sig att övervaka: monadens vandring från djurriket genom hela människoriket till andrajagets rike med förvärv av såväl mentala som kausala medvetenheter och alla hithörande egenskaper och förmågor.

¹⁸Augoeides fungerar alltså under människans inkarnation som hennes kausaljag, tills hon själv blivit kausaljag och kan övertaga Augoeides' kausala funktioner.

¹⁹Det kausalhölje, som tillhandahålles av Augoeides, är från början föga mer än ett yttre hölje av mentalatomer, fyllt med lägsta slag av kausal involutionsmateria (47:3). Det blir människans uppgift att tillföra detta "skal" aktiverad tertiärmateria i stånd att magasinera kausalideer från kausalvärlden: på civilisationsstadiets högre nivåer lägsta slag av kausalmolekyler (47:3), på kulturstadiet närmast högre (47:2) och på humanitetsstadiet mentalatomer (47:1).

²⁰Det är augoeiderna, som i samarbete med planethierarkien och devahierarkien leda människornas öden i den mån människorna låta sig ledas.

²¹I motsatt fall bli de påverkade enbart av skördelagens energier utan att kunna förstå vad och varför eller förnuftigt bearbeta gjorda livserfarenheter, desorienterade av egna eller andras idologier. Det blir i stort sett i utvecklingshänseende intetsägande inkarnationer, även om reflexionsförmågan får tillfällen att långsamt utvecklas och det s.k. tänkandet ej enbart består i eftersägning och minnesvetande. I sådana inkarnationer saknas möjlighet till självständig bedömning av livssituationen och behövs goda såddens skörd för att icke det mesta skall bli misslyckat.

²²Alla augoeiderna inom en nation samarbeta. De överlägga och planera för att bringa dem samman som kunna hjälpa varandra på olika sätt, ibland för att jaget skall få tillfälle göra en god gärning. De sammanföra de individer som antingen ha "obetalda skulder att kvitta" eller kunna lära av varandra eller samarbeta för mänsklighetens väl. Det är ett oändligt planläggande med klen resultat. Ty människorna se sällan dessa livets erbjudanden. I valet mellan två möjligheter välja de nästan alltid fel. En stor del av Augoeides' arbete förspills, och det kan gälla att lägga om hela kursen. Det blir just icke lång tid över för hans egen utveckling annat än ifråga om människan på lägre stadium, som saknar förutsättning att lära av egna erfarenheter, icke ens har behov att taga reda på livets mening. Henne kan han överlämna åt skördelagens instanser. Det är ödeslagen Augoeides tar särskild hänsyn till.

²³Augoeides låter oss göra de erfarenheter genom alla inkarnationerna som äro nödvändiga för vår medvetenhetsutveckling, möjliggöra förvärvet av kunskap, insikt och förståelse. När

människorna kunna tro sig missförstådda till och med av “gud”, vittnar detta om det groteska i allmänna desorienteringen. De tro sig ensamma, när allt liv utgör en enhet. De tro sig “övergivna av gud”, när de skörda vad de sått, när de ska lära sig förvärva felande egenskaper, när de sätts på prov för att komma till insikt om att de icke äro så duktiga som de tro sig vara, en mycket viktig insikt.

8.4 Augoeides såsom vikarierande kausaljag

¹Augoeides tjänstgör som vårt kausaljag, vår “själ”, tills vi själva blivit kausaljag, monaden definitivt överflyttat från första- till andratriaden och jagmedvetenheten kan identifiera sig med detta slag av medvetenhet. Därefter är han människans essentialjag, tills hon själv blivit essentialjag. Sedan är förutvarande människomonaden själv delaktig i kosmiska totalmedvetenheten, en “självständig individ i kosmos”. Symboliskt uttryckt är Augoeides vad som hos fysiska människan motsvarar hjärta och hjärna. Kausaljaget är suveränt i de mänskliga världarnas (47–49) materieaspekt men behöver Augoeides både som medvetenhetsaspekt i dessa världar och för uppfattning av essentialmedvetenheten.

²Augoeides ger djuret vid kausaliseringen sitt eget kausalhölje av mentalatomer. Detta hölje behåller människan, tills hon vid essentialiseringen befriar sig från det, enär hon numera kan själv forma ett dylikt. Det blir människans sak att själv fylla detta hölje med aktiverad kausalmaterialia, en process som fortgår tills hon blivit ett kausaljag. Men eftersom kausaljaget ej kan forma ett eget skyddshölje av mentalatomer (47:1), behålles detta yttre hölje av mentalatomer.

³Eftersom “medvetenheten är en”, människans medvetenhet och Augoeides’ medvetenhet äro ett, så bör mänskliga jaget betrakta sig “som om” det vore andrajagets kausalmedvetenhet, essentialmedvetenhet, “som om” människan vore identisk med Augoeides och icke göra skillnad mellan dessa två individer. Det är Augoeides’ uppgift att få jaget att betrakta sin övermedvetenhet såsom tillhörande egna jaget.

⁴Augoeides kan identifiera sig med människan, emedan han själv är ett essentialjag och kan identifiera sin medvetenhet med en annans medvetenhet, vara en annan samtidigt som han är sig själv. Det kan den som ingått i enhetsmedvetenheten. Augoeides är alltså praktiskt taget förstajagets kausaljag, fastän han i själva verket är en annan individ. Att folk har svårt att inse detta, är den allmänna begreppsförvirringen hos teosofier och andra tecken på.

⁵Icke ens sedan människan blivit kausaljag, kunnat tillföra kausalhöljet kausal molekylerna och därmed utforma ett eget kausalväsen, har hon varit i stånd att skilja på dessa två företeelser utan trott Augoeides vara detta kausalväsen. Detta har också givit upphov till misstag vid redogörandet för dessa ting.

8.5 Augoeides såsom representant för ödeslagen

¹I förhållande till sin skyddsling representerar Augoeides lagenligheten, särskilt utvecklingslagen och ödeslagen. Man skulle kunna kalla honom “fullgöraren av guds avsikt med människan” enligt ödeslagens särskilda funktion i varje inkarnation, enär han så gott som uteslutande intresserar sig för sin skyddslings medvetenhetsutveckling och allt som kan befordra denna. Särskilt är detta fallet, sedan människan förvärvat förmåga av självinitierad medvetenhetsaktivitet och alldeles särskilt mentalaktivitet och själv i allt större utsträckning kan tillämpa aktiveringslagen.

²Augoeides tar dessutom direkt hänsyn till enhetslagen och skördelagen, indirekt till frihetslagen. Däremot är människans förhållande till självlagen och aktiveringslagen hennes ensak. De hänga samman med frihetslagen. Att Augoeides icke kan handla mot skördelagen och hithörande instanser, är självklart. När och hur sådd än skördas, kan han endast känna deltagande med den lidande eller med den som ej på förnuftigt sätt kan använda sin goda skörd. Augoeides är icke “samvetet” i vanlig betydelse, utan detta är reaktion från latent förvärvat vetandet i

undermedvetenhetens komplex. Förrän människan nått högre emotionalstadiet (48:3), är ingen kontakt med Augoeides möjlig.

³Eftersom allting för individens del är resultat av ödeslag och skördelag, kan människan icke räkna på att undantag göras från dessa lagar. Augoeides är till för människans medvetenhetsutveckling men icke för att ingripa i människans liv för övrigt, "ställa allting till rätta". Vi ha att taga reda på natur- och livslagar och rätta oss därefter. Göra vi icke det, äro vi hänvisade till de möjligheter som äro tillgängliga för mänskligheten utan Augoeides' hjälp. Med sina böner avser mystikern att ödmjukt kunna bära vad hans "öde" än fogar i överensstämmelse med Lagen, och kunna bära detta med tålmod.

⁴Augoeiderna konsultera planethierarkien ifråga om det som rör människans behov av erfarenheter (ödeslagen, medvetenhetsutvecklingen) och devahierarkien beträffande skördelagen. Endast ifråga om mycket långt komna individer (i närheten av eller på kausalstadiet) förekomma överläggningar mellan hierarkierna om eventuella "justeringar" under inkarnation i tillämpning av ödes- och skördelag.

⁵I yogafilosofien härskar orsakslagen (lagen för orsak och verkan, karma) suveränt. Den erkänner varken slump eller oundvikligt öde (fatalismen) eller allsmäktig försyn, de tre vanligaste hypoteserna.

⁶För esoterikern finnas tre olika maktinstanser: Augoeides, skördelagsinstanserna och planethierarkien. Människan får hjälp med sin medvetenhetsutveckling av Augoeides och, när hon nått mentalstadiet, även hjälp av planethierarkien genom Augoeides. Hennes fysiska problem, bestämda av organism (hjärna, hälsa etc.), miljö, uppfostran etc., fixerade i horoskopet, äro skörderesultat, som människan har att själv bemästra utan hjälp och som beräknats med hänsyn till hennes möjligheter på given utvecklingsnivå. Människans emotionala och mentala problem ifråga om dessa höljens egna tendenser äro ävenledes skörderesultat. Det finns alltså en "plan" uppgjord för hennes inkarnation, så i det fallet kan man nog tala om en "försyn". Människan står icke ensam i universum utan är övervakad. Skördelagen är en rättvisans lag. Människan får de möjligheter hon gjort sig förtjänt av. Allt som händer henne är hennes eget verk, fränsett hennes delaktighet i kollektiva skörden (olyckshändelser, farsoter, krig etc.), som är mänsklighetens gemensamma verk. Den ras, nation, som anser sig förmer än andra, kränker enhetens lag med påföljd.

8.6 Augoeides' arbete vid människans inkarnation

¹Det är fullständig felsyn, att människan skall ha det behagligt och ordnat för sig. Livets mening är medvetenhetsutveckling, och den saken är så svår, att den kräver insatsen av alla de kunskaper och krafter människan förfogar över. I det fallet kan Augoeides endast bereda tillfällen att göra erfarenheter. Det är vår sak att bearbeta dessa, så att vi lära oss rätt tillämpa Lagen.

²Vid inkarnationens planläggning tar Augoeides först och främst hänsyn till utvecklingslagen och därefter till skördelagen för människan på lägre nivåer och allt större hänsyn till ödeslagen för människan på högre nivåer.

³Den nya inkarnationen beror i flerfaldiga avseenden på dels vad Augoeides anser sig kunna utträtta med sitt nya redskap, dels människans behov av egenskaper, som antingen felas eller behöva förstärkas, dels möjligheten gagna utvecklingen. Att människan på nuvarande utvecklingsstadium i sin självhärlighet mestadels omintetgör hans planer, är icke hans fel.

⁴Under inkarnationen är människan en monad i en triad i ett triadhölje (det mindre kausalhöljet). Det större kausalhöljet är hos Augoeides, tills inkarnationshöljerna blivit upplösta, de båda kausalhöljerna smälta samman och Augoeides drar sig tillbaka till nästa inkarnation.

⁵Till Augoeides' uppgifter hör att bland de i gång varande fostren utvälja det som enligt ödeslag och skördelag lämpar sig bäst för blivande inkarnationen av hans skyddsling.

⁶Augoeides övervakar själva inkarnationsprocessen. Han anknyter i födelseögonblicket

(vanligtvis samtidigt med "första skriket") människans kausalhölje genom sutratma till hjärtcentrum i nyfödda organismens eterhölje. I annat fall blir barnet dödfött. Däremot har han ingenting med organismens tillblivelse att göra. Formningen av organismens eterhölje (grundstommen för organismen) beräknad för viss individ utföres av devaer efter anvisning av ödesinstanserna. Blir resultatet ej det avsedda och motsvarar fostrets utveckling ej hans planer, vägrar Augoeides anknytning till nyfödda barnet, som då blir dödfött. Givetvis är det icke enbart avsedda barnets organism problemet gäller vid bestämmandet av valet utan även föräldrarnas förhållande till skördelag, ekonomiska villkor, kultur, miljö etc. Det är en mångfald faktorer till vilka hänsyn måste tas. Så gott som alltid finns något väntat barn, som motsvarar hans krav.

⁷Augoeides väljer de föräldrar människan skall ha enligt ödeslagen och skördelagen. Men med nuvarande sexuella låt-gå-tendenser, då individer i otid drivas ner till fysiska världen, händer det att sådana föräldrar icke finnas.

⁸Inkarnationshöljens departementstillhörighet bestäms av Augoeides. Därvid tar han alltid hänsyn till människans strävan och insatser i förflutna liv. Det är mycket annat han får taga hänsyn till, bland annat felande eller otillräckligt utvecklade goda egenskaper; det finns massor av sådana, som vi få lära oss att upptäcka. Icke många kunna förvärfvas under samma inkarnation; vi få nöja oss med dem vi anse viktigast i vår givna situation.

⁹Augoeides utväljer för triadhöljet de molekyler i kausalväsendet som tillhöra visst departement. I anslutning härtil bli mental-, emotional- och eterhöljens underdepartement bestämda av triadhöljets huvuddepartement. Ifall triadhöljet tillhör femte departementet och individens övriga lägre höljen exempelvis tillhöra första, sjätte och sjunde departementen, fås 1:5 för mentalhöljet, 6:5 för emotionelhöljet och 7:5 för eterhöljet. I regel bero inkarnationshöljens huvuddepartement på vilka departement de molekyler tillhöra som individen aktiverat i föregående inkarnation.

¹⁰Augoeiderna befatta sig icke med inkarnationen av dem på barbarstadiet, för vilka endast skördelagen kommer i beaktande, icke ödeslagen (som avser medvetenhetsutvecklingen). Barbarerna ha intet mentalliv, ingen vistelse mellan inkarnationerna i mentalvärlden. De leva en kort tid i emotionalvärlden, varefter de ånyo inkarnera. Hela den processen är närmast en automatisk företeelse. Det är först på civilisationsstadiet, när förnuftet börjar vakna och alltså ödeslagen kan få betydelse, som augoeiderna börja sin övervakning av inkarnation och sporadisk tillsyn av individen.

¹¹Individen inkarnerar i serier i enlighet med departementens aktivitet och kausalhöljets departementstillhörighet. Icke alla sju departementen äro samtidigt aktiva i mänskliga världarna; vanligen är det endast fyra. Av dessa fyra departement dominerar ett åt gången. Från och med år 1950 härskar sjunde departementet, vars verksamhet sträcker sig över 2500 år och lyckligtvis sammanfaller med Vattumannens zodiakepok. Det ger mänskligheten enastående möjlighet att snabbt utvecklas. Man får hoppas, att den möjligheten tillvaratas.

8.7 Augoeides' arbete vid människans diskarnation

¹Det är Augoeides, som i dödsprocessen avklipper sutratma och därmed definitivt lösgör emotionelhöljet från eterhöljet. Detta sker emellertid icke förrän Augoeides med samtliga högre höljens energier lyckats slita eterhöljet loss från organismen. Därefter drar sig Augoeides tillbaka och överlåter åt människan att leva sitt eget liv i emotionalvärlden. Det är en värld, svarta logens hemvist, som varken Augoeides eller planethierarkien i övrigt vill ens kännas vid. Den existerar ej för dem. Det är en värld, där i bästa fall det lägre mentala med dess fiktioner är högsta förnuft men där fantasien har obegränsat spelrum.

²När människan lämnar fysiska världen och övergår till emotionalvärlden, har Augoeides fyllt sin uppgift för den inkarnationen, eftersom människan kan utveckla sin medvetenhet endast i sina fysiska höljen. Människan mellan inkarnationerna "får reda sig själv" med hjälp av förvärvad

emotional och mental kapacitet. Kanske man förstår, varför reinkarnation är nödvändig?

³Visserligen har människan Augoeides' kausalhölje och kan därigenom komma i kontakt med honom. Men denna möjlighet är begränsad till fysiska livet, enär människan icke behöver hans ledning och hjälp under vilotiden mellan inkarnationerna. Augoeides kan då i lugn och ro ägna sig åt sin egen utveckling.

⁴Alldenstund det är endast i fysiska världen och i fysiska höljena, som mänskligheten på nuvarande utvecklingsstadium kan förvärva erforderliga insikter, egenskaper och förmågor, har livet mellan inkarnationerna blivit enbart vilopaus. Endast för dem, som förvärvat esoterisk kunskap, finns möjligheten att begagna denna period för fortsatt medvetenhetsutveckling. Detta förklarar, varför Augoeides under denna tid anser sig kunna ägna sig helt åt sin egen utveckling och icke behöver bekymra sig om sin skyddsling. Men för dem som veta om Augoeides' existens, behöva hans hjälp för sin utveckling och i kontemplation söka honom, kan han givetvis påräknas såsom idégivare. Överge människorna kan han icke, enär han fortfarande ansvarar för det gamla kausalhölje han givit såsom hölje åt monaden och själv måste begagna för att kunna fylla sin uppgift såsom människans "själ och gud"; vår själ tills vi blivit kausaljag och vår gud tills vi blivit essentialjag. Beteckningen "gud" avser den stora distansen i utvecklingshänseende. Det är nämligen en fundamental skillnad mellan dem som ännu stå utanför och dem som definitivt ingått i enhetens gemensamhetsmedvetenhet.

8.8 Kärleken till Augoeides

¹Augoeides är ett andrajag, ett essentialjag, med kollektivmedvetenhet, och kan direkt arbeta med människan först, när hon förvärvat emotional attraktion, som är förstadiet till kollektivmedvetenheten, möjliggör kontakt med essentialvärlden och mottaglighet för essentialvibrationer med strävan till enhet och kärlek till allt.

²Augoeides representerar enheten (det essentiala). Genom att älska Augoeides såsom kärleken aktiverar människan det högre emotionala och därmed förmågan att bli allt mer inklusiv och omfatta allt större grupper: familj, släkt, klass, nation etc. Nivån är som alltid ifråga om medvetenhetsutvecklingen bestämmande för förmågan. Mycket av det som sägs om Augoeides uppfattas olika på olika nivåer. Envar må pröva sig själv.

³Uppmaningen "älska gud över allting" betydde, att endast den, som lärt sig älska Augoeides, har någon större utsikt att nå honom och framför allt träda i förbindelse med honom. Denna kärlek är ingen fantasiprodukt utan förvärvas endast genom vetskap om hans existens och personlig erfarenhet.

⁴Den, som lärt sig "älska gud" och tycker sig vara i förbindelse med honom, har därmed omedvetet kontaktat Augoeides. Det är ingalunda nödvändigt att veta, vem gud är, ty vad vi i övrigt göra oss för föreställning om detta väsen, är det Augoeides som våra tankar nå.

⁵Somliga mystiker ha sagt, att man får hata saker, men kärleken kan icke hata alls, och "saker" innehålla monader från mineralriket.

⁶Så länge människan känner sig som en isolerad individ utan samhörighet och söker Augoeides för sin egen personliga utveckling och icke för att bättre tjäna livet, saknar hon kontakt med det essentiala i tillvaron och söker förgäves kontakt med Augoeides. Han kan nås endast av dem som älska. Kärleken, frigjord från sentimentalitet, yttrar sig snarast såsom vilja, icke såsom känsla. Den är enande energi utan referens till egna jaget.

8.9 Augoeides såsom gud

¹Med viss rätt kan man kalla Augoeides förstajagets gud, och med full rätt kunde filosofen Plutarkos hävda, att ingen ande hade mera rätt att härska över människan än denne. Enklast kan man säga, att människans själ är hennes enda auktoritet. Detta är den verkliga grunden till människans självtillit och självbestämmdhet och orsaken till hennes självförverkligande.

²I begreppet gud ligga allvetenhet och allmakt, om det alls skall ha någon betydelse. Augoeides är allvetande och allsmäktig i de mänskliga världarna. Som hos alla gudar äro hans möjligheter att använda allmakten bestämda av Lagen. Endast människor kunna i sin livsokunnighet och ansvarslöshet tänka sig något sådant som gudomligt godtycke.

³Enklast uttryckt kan man säga, att Augoeides är människans själ och människans gud.

⁴Augoeides är vårt andrajag, vårt kausaljag, tills vi själva blivit det. Liksom han identifierar sig med dig, bör du söka identifiera dig med honom. Men han identifierar sig blott med det bästa inom dig, med det som icke endast vill bli utan redan är Lagen.

⁵Augoeides bör icke förväxlas med den gestalt i emotionalmaterien som enligt önskan spelar den roll den fått sig tilldelad av mänsklig fantasi, vilken automatiskt formar en dylik, så snart människan fått höra om Augoeides' existens. Själva vägrar han att identifiera sig med denna gestalt. Den är alltför emotionalbetonad: "min själs älskade". Klärvoajanter taga denna emotionalgestalt för sin gud. Men Augoeides har som lägsta hölje det kausalhölje han givit människan vid kausaliseringen, själva kausalskalet av högsta kausalmaterialia (47:1). Högre medvetenhet innefattar alla lägre slag av medvetenhet (medvetenheten är en), varför materiaspekten icke kommer ifråga i det hänseendet. Augoeides påträffas aldrig i emotionalvärlden, lika litet som några slags andrajag eller tredjejag eller gudar. Vad som skenbart finns av dylikt är verk av människors fantasi.

⁶När mystikern får "en levande kontakt med gud", är det antingen kontakt med Augoeides eller via enhetscentrum i kausalhöljet kontakt med essentialenergien eller kontakt med den levande gudsgestalt i emotionalvärlden som formats av fantasien. Det sistnämnda är det vanligaste. Denna elemental motsvarar allt mystikern införlivat i sin medvetenhet av religiös tro och erfarenhet och blir en bekräftelse på att godtagna dogmer också motsvara verkligheten.

⁷Kontakt med Augoeides ger visshet om vad mystikern kallar "guds ledning i livet". Och kontakten med enhetsenergierna blir upplevelse av "gud såsom kärleken". Augoeides kan använda det av individen formade gudsbelätet för sina syften, underlätta förvärv av högre emotionalmedvetenhet och tjänande insats.

⁸Däremot gör Augoeides ingenting, som kan förstärka religiösa egoismen. Hans hjälp kan påräknas i och för tjänandet av mänskligheten, utvecklingen och enheten.

⁹Den, som lyckats upprätta kontinuerlig kontakt med Augoeides, själv byggt sin egen antahkarana mellan förstatriadens mentalmolekyl och andratriadens mentalatom, kan med Schiller säga: "Nehmt die Gottheit auf in eurem Herzen und sie steigt herab vom Weltenthron." Han behöver inga gudsbegrepp.

¹⁰Mystikern (emotionalisten) känner Augoeides' ("guds") närvaro, medan esoterikern (mentalisten) mentalt uppfattar honom och vet vem "gud" är. Det är en stor skillnad, och den mentala kontakten blir ett ändamålsenligt förhållande. Men fortfarande existerar en motsättning mellan mänskliga jaget och Augoeides, tills jaget förvärvat kausalmedvetenhet och känner sig såsom ett med Augoeides ("identifikation") och slutligen blir kausaljag och vet sig själv vara vad det egentligen är, en oförlorbar, självständig existens, medveten om sin gudomlighet, vilket mentaljaget ännu ej upplevat och därför väl kan begripa men icke förstå, emedan upplevelsen saknas. Att mystikern kan fantisera sig in i ett tillstånd, där han tror sig ha "ingått" i gud, vittna mystikers och yogiers skrifter om.

¹¹Bön hör till det emotionala, meditation till det mentala. Båda slagens medvetenhetsyttringar gå till Augoeides. I *Bhagavadgita* säger därför guden Krishna (Augoeides) till fursten Arjuna (människan): "Alla böner gå till mig" (om vi än rikta dem till någon med annan beteckning). Bönhörelse kan påräknas, om begäran är i överensstämmelse med livslagarna, när bedjaren visar sig mogen göra rätt bruk av bönhörelsen. Bönen innebär samtidigt en aktivering av högre medvetenhetsslag till gagn för bedjarens utveckling. Det är alltså icke fråga om att "beveka" eller på annat sätt påverka givaren.

¹²När den kristne ber till gud eller Christos, muslimen till Allah etc., är det alltså till hans Augoeides som bönerna gå, även om han ej vet det. Varken de i planethierarkien eller planetregeringen ha tid att syssla med individen utöver lagtillämpningen.

¹³När aspiranten på lärjungaskap blir antagen, är det en viss medlem i hierarkien, som blir hans lärare. Och lärjungen får veta, att han icke bör söka kontakt med läraren, utan denne gör vad han måste. Jaget har sin Augoeides tills det blivit ett andrajag. Först när individen blir ett andrajag, ställs han inför planethärskaren.

¹⁴Augoeides tar alltid hänsyn till sin skyddslings önsknings ("böner"), när denne nått det högre emotionala, ifall dessa ha någon betydelse för medvetenhetsutvecklingen, öka goda egenskapernas procenttal eller gagna utanför egna ansvarighetens verkningsområde (allt innanför faller under frihetslagen, som sätter gräns för Augoeides' möjlighet).

¹⁵Böner, som avse mänskligheten, utvecklingen, enheten, befordras till uppsamlingshöljen i mentalvärlden och användas av planethierarkien, förstärkande deras energier till det helas gagn. Ifall mänskligheten i sin stora nöd anropar om en hjälpare och visar, att den vill rätt begagna denna hjälp, kan planetregeringen sända en avatar (eventuellt en interplanetarisk eller interstellar), beroende på slaget av nödvändiga förändringar av förhållanden i mänskligheten.

¹⁶Vi behöva icke "be gud om hjälp". Han gör allt han får. Det är alldeles tvärtom. Det är han som ber oss om hjälp. Enda riktiga "bönen" (inställningen) skulle vara, att i kommande inkarnationer kunna bli allt bättre redskap åt honom. Han behöver oss för att kunna utföra sitt verk.

¹⁷Vi behöva icke be Augoeides om hjälp. Vi få all den hjälp han får ge, när vi behöva den. Vi kunna konstatera detta senare i livet, när vi se "ledningen" genom livet, trots alla våra dumheter.

¹⁸Människan är aldrig ensam, även om okunnigheten tror så. Hon har alltid sin Augoeides, som är hennes själ och ger tröst och tillförsikt, så snart hon "tror på sin gud", vilken föreställning hon än gör sig av honom (enligt tillfälliga trosuppfattningar).

¹⁹Den, som anförtror sig helt åt sin Augoeides, finner i honom en "frälsare" i livet som i döden. Han hjälper människan över till nästa värld och kallar på de verkliga vännerna däri, som hon längtar att få återse. Därmed har han fyllt sin uppgift för den inkarnationen. Han förbereder nästa i enlighet med ödeslag och horoskop. Endast den, som saknar kunskap om verkligheten och livet, kan tro, att Christos har tid att intressera sig för alla som "tro på honom". Varje individ har sin skyddsängel, som motsvarar de kristnas föreställning om Christos och som gör allt han får enligt Lagen. Esoterikern lär sig se på en inkarnation så som planethierarkien gör det, som ett nytt tillfälle att rätt använda livets erbjudanden, tillhandahållna av Augoeides.

8.10 Kontakten med Augoeides

¹I sitt kausalhölje känner sig människan isolerad, ensam och ofta övergiven, tills hon nått kontakt med Augoeides, vilket är möjligt först, sedan hon själv förvärvat livstillit, lagtillit och därmed självtillit och självbestämmdhet. På mystikerstadiet är det en känslans förening, och hos klärvoajanter är det icke Augoeides utan en självformad gestalt i emotionalvärlden. Självförverkligandet är på mentalstadiet en långvarig process; utan esoterisk kunskap i självhävdelse och motsättning mot Augoeides; med kunskap om Augoeides en objektiv upplevelse av verkligheten och ett tillägnande av de kausala ideer som bli jagets fasta grund.

²Först när mänskliga jaget i sin medvetenhetsutveckling nått det högre emotionala (48:3), kan Augoeides få kontakt med jaget.

³De ideer (energier, vibrationer), som Augoeides sänder ned i inkarnationshöljerna, kunna icke uppfattas i inkarnationshöljernas lägre molekylarslag. De nå sällan under 48:3 och 47:5. Utsikt att uppfatta vibrationerna inom dessa molekylarslag har (på mänsklighetens nuvarande stadium) ingen, som ej själv påbörjat sin emotionala och mentala medvetenhetsutveckling.

⁴På lägre stadier har människan ingen utsikt att leva förnuftigt eller i överensstämmelse med

livslagarna. För att kunna fatta enhetens lag och allt livs enhet måste hon (på mystikerstadiet) ha upplevat emotionala attraktionens lyckliggörande erfarenheter.

⁵Även sedan hon inträtt på högre mentalstadiet och blivit mentaljag (47:5), litar hon mera på sina fiktioner än på kausala ideerna med deras skenbara utopi. Hon måste ha förvärvat sunt förnuft, innan hon kan fatta en kausal idé. Då först blir hon åtkomlig för idéns energier och lyfts upp i den sfär där idén är verklighet.

⁶För att komma i direkt personlig och permanent kontakt med Augoeides måste monaden i förstatriaden i inkarnerande kausalhöljet aktivera andratriadens såväl kausala som essentiala medvetenhet: kausala medvetenheten i andratriadens mentalatom genom förstatriadens mentalmolekyl och essentiala medvetenheten i essentialatomen genom förstatriadens emotionalatom via kausalhöljets centra. Gamla beteckningen på detta arbete var "att bygga antahkarana": upprätta en permanent förbindelseled mellan de båda triadenheterna. Det räcker icke med enbart kausalförbindelsen, när Augoeides lever i enhetsmedvetenheten och icke intresserar sig för förstajagets separatproblem. Det är först, när människan beslutar sig för att leva för mänskligheten, utvecklingen och enheten, som Augoeides' hjälp kan påräknas för jagets hithörande problem. Augoeides måste vara säker på att jaget icke missbrukar erhållna kunskapen och energien.

⁷Ifråga om jagmedvetenhet i allmänhet är det enklast tala om jagmedvetenheten i triaden och icke i de särskilda molekylarslagen, som vi ännu veta för litet om för att kunna säkert fastställa i de flesta fall. Framför allt gäller detta för alla som arbeta på att upprätta förbindelsen mellan första- och andratriaden.

⁸Augoeides påträffas aldrig i de mänskliga världarna (47:4–49), först i kausalvärlden. (Men kontakt kan erhållas i 48:3 och 47:5.) De, som påstå sig ha sett honom i emotionalvärlden, ha påträffat en kopia av honom, som fallet är med alla andra slags "gudomligheter". Hängivenheten formar omedvetet en emotionalgestalt, som av okunnigheten ofelbart tas för originalet. Det mystikerna ta för "känslan av guds närvaro" är också en dylik form, som de själva bildat.

⁹Innan människan nått direkt förbindelse med sin Augoeides (begynnande subjektiv kausalmedvetenhet i 47:3 och 47:2), är han hänvisad till att begagna vad som finns i människans dagsmedvetenhet och undermedvetenhet. När förbindelse nåtts, kan Augoeides överföra ideer till dagsmedvetenheten från människans egen dittills övermedvetna kausalmedvetenhet.

¹⁰Det är icke nödvändigt att bygga bryggan mellan förstatriadens mentalmolekyl och andratriadens mentalatom för att komma i förbindelse med Augoeides. Han kan möta människan i det högre mentala (47:4,5), ifall hon aktiverat dessa slag av medvetenhet.

¹¹Alla medvetenhetsyttringar från det högre mentala (47:4,5) och det kausala (alltså från av monaden icke aktiverade molekylarslag) komma från Augoeides. Hithörande energier kanske icke bli medvetna, förrän de nått det emotionala, och förväxlas lätt med egna fantasier eller telepatiska mottagningar.

¹²På lägre stadier är det endast i sällsynta undantagsfall eller vid allvarliga kriser, då människan i högsta spänning når upp i det högre emotionala, som jaget kan påräkna intresse från Augoeides, emedan det icke lönar sig för honom, när han icke kan uppfattas eller blir ohjälpligt missförstådd.

¹³Den procentuella förekomsten av olika molekylarslag i höljena är av största betydelse. Så länge det finns något av de tre lägsta molekylarslagen i människans emotionalhölje (48:5-7), skulle det vara lönlöst för Augoeides att arbeta med den individen.

¹⁴Så snart individen på något sätt tjänar utvecklingen eller enheten, kan han alltid räkna med speciellt deltagande från Augoeides sida, även om han icke själv kan konstatera detta intresse.

¹⁵I och med att människan har upphört att vara "centrum i sin cirkel" och lever för att tjäna mänskligheten, utvecklingen och enheten, är hon i kontakt med sin Augoeides, om hon vet om det eller ej. Den kontakten har ingenting att göra med det emotionala för egen del, endast vid kontakt med människor i beundran, tillgivenhet och deltagande.

¹⁶Även sedan människan erhållit kontakt med Augoeides, finns alltid risk för att hon förväxlar hans inspirationer med telepatisk "inspiration" från otal håll. Det är därför viktigt att icke godtaga något som strider mot sunt förnuft och livslagarna.

¹⁷Även om man icke har möjlighet att bli medveten om Augoeides' närvaro, är det en god vana att, när man väl bestämt sig för att tjäna mänskligheten, utvecklingen, enheten, rådfråga honom i allt som rör detta. Vanan blir en tendens till aktivering av övermedvetenheten, som i sinom tid måste ge resultat och underlätta kontakten.

¹⁸Har människan väl fattat Augoeides' existens och bryr sig om att lyssna till hans ingivelser (via mentalmolekyler i mentalhöljet), så kan hon också förlita sig på "sin gud". Därmed knytes med Augoeides en allt fastare förbindelse, som förblir obruten, även om människan i ny inkarnation icke vet detta. Förbindelsen innebär samtidigt anknytning till ett centrum i kausalhöljet, ehuru denna till att börja med icke har större effekt.

¹⁹Mystikern inser, att "vara" är ett större förverkligande än veta och handla. Genom sin strävan att vara i kontakt med sin Augoeides kan han från denne erhålla energi till allt större kärleksfull förståelse och kan hjälpa de mottagliga till detsamma.

²⁰Esoterikern lever i ett medvetenhetstillstånd de gamla mystikerna kallade "känslan av guds närvaro" eller hierarkiens sekreterare kallar "standing in spiritual being". Det yttrar sig individuellt olika men är ständigt närvarande förnimmelse, beroende på medveten eller omedveten kontakt med Augoeides. Den minskar icke på något sätt effektiviteten i dagliga arbetsuppgifterna, tar icke uppmärksamheten i anspråk.

²¹På humanitetsstadiet fås ofta en känsla av otillräcklighet i alla avseenden, av okunnighet, hjälplöshet och vanmakt. Men dessa symptom försvinna vid kontakt med Augoeides. Man inser att ingenting är lönlöst. Varje tanke har sin effekt och desto större, ju mer man inser detta.

8.11 Augoeides' inspiration

¹Ju mer orienterad i livslitteraturen (icke idélösa förströelselitteraturen) människan är, desto större förutsättningar har hon att uppfatta ideerna från Augoeides och bli ett dugligt redskap med kärleksfull förståelse för människans olika behov på de olika utvecklingsstadierna och för sättet att tillgodose dessa.

²Det skulle vara den ideala idéhistoriens uppgift att möjliggöra för människan att tillgodogöra sig mänsklighetens samlade ideer. En sådan idéhistoria kommer också framdeles att utarbetas. Då först blir verklig "bildning" möjlig. Den kvalitativa litteraturen skulle ersätta den kvantitativa och egna biblioteket kunna rymmas i en enda bokhylla.

³Augoeides har ofta med full rätt kallats "människans genius", inspirerande till betydande verk. Ifall Augoeides anser, att ett sådant arbete kan bli av värde för ökad allmän livsförståelse, kan han mycket väl med sin inspiration medverka vid utformandet.

⁴Augoeides tillvaratar alla möjligheter att använda sin skyddslings färdigheter, så snart han anser, att han därigenom gagnar individen och kollektivet.

⁵Augoeidernas arbete är synnerligen belysande för alla de olika hierarkiernas sätt att verka i det fördolda. Mänskligheten har ingen aning om, att de verklighetsideer, som undan för undan delgivits, äro inspiration från dels augoeiderna, dels planethierarkien (som använt augoeiderna för sina meddelanden, tills mänskliga mentaljag kunnat antagas till lärjungar). Naturligtvis förringar detta på intet sätt deras arbete, som visat sig vara mottagare av ideerna. De ha med full rätt betraktats såsom banbrytare.

⁶Detta att arbeta i det fördolda, utan varje anspråk på erkännande, är en sak lärjungarna till planethierarkien få lära sig. Framträda de, sker det, emedan dels dylikt är oundvikligt, dels de därigenom gagna saken med sin offentlighet. Människors beröm behöva de icke. Det enda de eftersträva är att fullgöra en uppgift, vara ett redskap. Tyvärr nästan omöjliggör den obotliga mänskliga nyfikenheten för dem att få vara anonyma författare. Dessa måste avslöjas av den på

meriterande forskarbragder inställda litteraturdoktorn.

8.12 Röst i tystnaden

¹Levnadskonsten består i att studera och tillämpa de metoder som äro nödvändiga för medvetenhetsutvecklingen, de livslagar som möjliggöra friktionsfritt liv. Augoeides, som är opersonlig utvecklingslag, ödeslag och skördelag i en person, gör vad han kan och får för att leda människan att förvärva insikt, förståelse och förmåga.

²Högsta levnadskonsten är att kunna lyssna till tystnadens röst, det sokratiska daimonion. Det är Augoeides' röst, mental ingivelse från Augoeides. Det är rösten i den tystnad som fås, när människan via koncentration och meditation når kontemplerationen och däri kontakt med Augoeides.

³Augoeides' röst är uppfattbar först sedan emotionala illusionernas och mentala fiktionernas vibrationer upphört, ifall man alls kan uppfatta hans inspiration på högre mentala nivåer (47:5). Den ger klarhet och, lyder man hans maning, också energi.

⁴Symboliska beteckningen "tystnad" och talesättet "rösten förnimmes endast i tystnaden" avse emotionala och mentala höljenas medvetenhet, robotaktiviteten under påverkan av emotionala och mentala världarnas vibrationer. När denna bringats att upphöra, kan övermedvetna vibrationerna uppfattas och tillgodogöras. Emotionala och mentala höljenas vibrationer förmå därefter icke tilldraga sig jagets uppmärksamhet utan "allt är stilla". Uppmärksamheten flyttas från allt som tillhör materieaspekten och normala medvetenhetsaspekten och riktas mot övermedvetenheten. Det är i den medvetenheten, planetariska kollektivmedvetenheten, Augoeides lever och kan nås. Hans uppmärksamhet kan också alltid påkallas, även om den för tillfället är riktad mot medvetenheten i hans egna högre höljen.

⁵På vad sätt man uppfattar rösten, beror på individuella egenarten. Den kan uppfattas såsom intensiv mental klarhet. Det är icke alltid så lätt som det kan förefalla. Den vise Sokrates kunde under djup koncentration få vänta i timmar, innan han lyckades nå kontakt. Har exempelvis emotionalhöljet råkat ut för en affekt med känslösvall likt hav i storm, kan det taga upp till 48 timmar, innan böljorna lagt sig, skälvande höljet stabiliserats och jaget fått det lugn det behöver för att uppnå kontemplerationen.

⁶Därtill kommer, att så många andra "röster" vilja påkalla uppmärksamheten i såväl fysiska, emotionala som mentala världarna. Därvid begå de flesta misstaget att lyssna till falska röster. Det är många, som utge sig för att vara vår Augoeides:

"Du många röster har lyssnat till
och djupt i skogen de fört dig vill."

⁷Indierna kalla något, som skulle motsvara kausalhöljets medvetenhet (eller Augoeides), för "det stumma vittnet". Men Augoeides är icke stum för dem som förvärvat förmågan att uppfatta hans röst.

8.13 Verkan av kontakten med Augoeides

¹Människans förmåga att kontakta Augoeides medför otroliga förändringar i hennes förstajag och berör varje atom i hennes eterhölje och organism. Hon blir som en "annan människa".

²I stort sett kan man säga, att våra goda tankar komma från Augoeides (vår själ), de dåliga från våra förflutna inkarnationers undermedvetna eller från emotionalvärldens trask.

³När monaden i förstatriaden (under inkarnationen i triadhöljet) icke står i kontakt med Augoeides och påverkas av hans vibrationer, är det instabilt, lätt inne i kastningarna mellan repulsionens och attraktionens vibrationer (yttrande sig i otaliga, oftast icke ens iakttagbara eller iakttagbara, flyktiga sinnestillstånd), kritiskt och felfinnande. Under inflytande av Augoeides

lyftes monaden liksom upp över sin egentliga utvecklingsnivå för att, när kontakten avbrytes, sjunka ner till denna. Det är först, när människan uppnått humanitetsstadiet och fast knutits till "idealen", som hon kan bli antagen såsom lärjunge till planethierarkien.

⁴Den som (naturligtvis sig själv ovetande) ibland lyckas komma i kontakt med Augoeides i sin övermedvetenhet, märker nogsamt, vilken skillnad det blir på "produkten", om den är ett resultat av Kastor (människan) eller om Pollux (Augoeides) medverkat.

⁵De flesta anse sig alltid i något (ofta i flera avseenden) märkvärdiga, anse sig förstå, veta och kunna. Men esoterikern vet, att han icke vet, förstår eller kan. Därför duger han till att bli en kanal för dem som veta och kunna. Hela hans föregående utbildning har endast tjänat till att ge honom möjlighet mottaga vad hans Augoeides önskar använda honom till. Genom att vara märkvärdig pluggar man igen den kanalen, och sedan förblir man Kastor, då man kunde vara Pollux.

⁶Att bli en kanal innebär ingen självuppgivelse utan är självbestämd akt baserad på insikten, att detta är enda sättet för monaden att slå bryggan över från första- till andrajaget.

⁷En erfarenhet esoterikern gör, är att det blir stor skillnad i såväl uppfattningen av det man läser (vad man märker) som i förmågan att själv återge det lästa, ifall Augoeides är närvarande och intresserad eller ej. Utan hans medverkan uteblir också förståelsen för allt symboliskt. Hos kyrkofäderna och kyrkomötesdeltagarna var "andan" frånvarande, varför resultatet blev vantolkning av allt. Det teologiska hatet, stridigheterna, tvisterna, snusförnuftets tolkningar omöjliggjorde verklig insikt.

⁸Människorna tycka sig vara mycket duktiga, när de begripa och förstå. De ana icke, att de icke skulle kunnat detta utan Augoeides' hjälp och tack vare de vibrationer han sänder ned i inkarnationshöljerna, så snart han ser människan söka begripa och förstå. Ty utan kausal-mentala vibrationer vore begripande eller förståelse uteslutet. Och dem framkallar individen icke själv, i varje fall icke på lägre stadier. De kunna givetvis telepatiskt överföras från läraren till eleven. Men begripandet kommer utifrån eller från det övermedvetna, det man en gång förstätt från det undermedvetna. Det individen själv tillverkar av "förnuftsinnehåll" är förfelat. Varför använder man icke historien som skolexempel på värdet av mänskligt tänkande? Att studera vad miljonerna tänkt under två tusen år borde kunna ge en liten vink om förnuftsensligheten. För övrigt behöver man bara studera dagens litteratur. Hur mycket finns kvar av det dravlet om hundra år? Det mesta är avfärdat redan efter tio år. Det är det livsokunniga mänskliga tänkandet. Varför icke söka kontakt med Augoeides, som lever i kausal- och essentialvärldarna? Han låter sig finna av den som endast vill sanningen för det helas väl.

8.14 Bli redskap åt Augoeides

¹Det klokaste en människa kan taga sig för är att bli lärjunge till sin Augoeides och göra allt för att kunna bli ett användbart redskap för honom. När människan är som "lyckligast lottad", är hon ett redskap åt honom. Hennes enda önskan för nästa inkarnation må vara att få tillfälle bli ett ännu bättre redskap. Det betyder ingalunda att göra någon snabbkarriär till högre jag men enastående tillfällen att få tjäna och därvid få lära. Det är människans belöning för att ge Augoeides tillfällen att i sin tur få tjäna. Det är också en triumf för Augoeides, att han lyckats med konsten att handskas med något så oefterrättligt som en individ i mänskligheten på den här planeten.

²Den, som ställer sig till Augoeides' förfogande såsom villigt redskap, kan räkna med att i följande inkarnationer erhålla tillfällen till utvecklandet av de egenskaper och förmågor som han har användning för i fysiska världen.

³Längtan efter "mera ljus" tillgodoses, när individen använder det ljus han har. I förverkligandet yttrar sig behovet av ökad insikt.

⁴Genom att bli ett ändamålsenligt och effektivt redskap åt Augoeides bli vi allt mer identifierade med hans andrajagsmedvetenhet och bygga vi bryggan, som vår monad måste använda för att övergå från första- till andratriaden.

⁵För att Augoeides skall kunna använda människan som sitt redskap fordras, att detta redskap genom studier och utbildning gjort det möjligt för hjärnan att uppfatta de ideer Augoeides vill meddela. Ifall förståelsen saknas, gå Augoeides' ideer spårlöst förbi. Ju mer allsidigt livsorienterat redskapet är, desto mer kan han inspirera. Ju mer omfattande vetande människan förvärvat, desto lämpligare redskap är hon för Augoeides, desto fler ideer och fakta kan hon uppfatta och återge riktigt. Av en välorganiserad hjärna, väl förberedd för mottagandet, kan han göra ett snille (geni inom flera områden). På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium är det en icke ringa prestation att förvärva en sådan omfattande verklighets- och livsförståelse, att individen kan bli redskap för Augoeides' intentioner. Ifall snillet dessutom har esoterisk kunskap och icke hämmar inspirationen genom att tillskriva sig själv förtjänsten av sina verk, fås högsta möjliga prestation.

⁶Det teoretiska vetande människan förvärvat genom esoteriska studier gör det möjligt för henne att uppfatta ingivelserna (inspirationerna) från Augoeides. Alltför många tillskriva sig äran av sina verk utan att ana vem de ha att tacka för inspirationen. Sina förarbeten för mottagandet av ideerna anse de vara enda väsentliga och fatta ideerna såsom logisk följd. I sin okunnighet inbillar sig människan, att det är hon själv som funnit, upptäckt detta hon fått till skänks.

⁷Ideerna från kausala och essentiala världarna kunna vi erhålla direkt, när vi väl förvärvat möjlighet till kontakt med dessa världar. Till dess äro vi helt beroende av ideerna från Augoeides. Även de ideer vi få från planethierarkien förmedlas genom Augoeides, ty Augoeides representerar (är) människans övermedvetenhet, tills hon blivit ett essentialjag.

⁸En äkta esoterisk paradox: Människan måste (när hon aktiverat mentalmedvetenheten) arbeta positivt för att göra sina höljen negativa (mottagliga) i förhållande till Augoeides, så att denne kan använda dem som sina instrument. När detta lyckats, utför monaden automatiskt vad som erfordras för att bli ett kausaljag och kunna övertaga Augoeides' arbete.

⁹Augoeides behöver ett redskap för arbetet bland människorna. Men ett redskap, som är olyckligt, hatiskt, tycker sig vara märkvärdigt, tror sig begripa allting bäst, tror sig vara vist, ett sådant redskap är odugligt. Monaden måste ha lärt mycket av sina misslyckade inkarnationer, kommit till insikt om människans otillräcklighet, att hon motverkar sin egen utveckling genom sitt hat, sitt ha- och maktbegär, sin inbilskhet, sin fåfänga och alla andra löjligheter. Hon kunde ha lärt tillräckligt genom iakttagelse av andras beteenden, ha lärt av historien, vilken stackare människan i grunden är. Den, som icke kan inse det, och det kan man ej på lägre stadier, har mycket kvar att lära. När hon väl insett det, är hon glad att få vara bara redskap åt någon som vet och kan, därför att denna någon vill hjälpa och tjäna och är i förbindelse med högre rikens outtömliga resurser.

¹⁰Det är genom att vara ett redskap åt Augoeides, som jaget förvärvat kunskap om verkligheten, självtillit och självbestämmdhet, och lär sig rätt använda energierna från högre världar.

¹¹Frånsett att villiga monaden är medvetet redskap för Augoeides äro människorna i stort sett omedvetna redskap. Det visar sig i omständigheternas ingripande i varandra, vilket okunnigheten kallar "slumpen". Ifall människorna toge sakerna på rätt sätt (i överensstämmelse med livslagarna), skulle allting också ordna sig till allas bästa. Som det nu är, omintetgöra de ständigt av samarbetande augoeiderna uppgjorda planer och låta erbjudna livstillfällena gå sig förbi.

¹²Människan är Augoeides' instrument i de mänskliga världarna, och han tillser att detta hans verktyg blir allt mer ändamålsenligt utformat. När detta är perfekt, kan monaden såsom kausaljag självt använda sina höljen på rätta sättet. Vi behöva icke oro oss för vår utveckling. Det enda Augoeides begär är att vi äro villiga att bli redskap och själva arbeta på att göra detta redskap fysiskt, emotionalt och mentalt funktionsdugligt. Vi utvecklas automatiskt genom arbetet för mänskligheten, evolutionen, enheten; det ger oss tillräckligt många problem att lösa, tillräckligt med tillfällen att göra erforderliga erfarenheter. Det lönar sig ej att vänta på initiativ från Augoeides. Det är människan, som skall utveckla sina förmågor genom eget arbete, allt efter sina

möjligheter. Då som först kan hon blir redskap för Augoeides. När hon gör sitt bästa, kan han omärkligt ge henne tillfällen till nya erfarenheter att lösa något eller några av de otaliga uppgifter Augoeides ser kunna lösas inom människans livsområden. Först på högre nivåer inser människan meningen med det arbete hon utför, som ofta kan förefalla obetydligt och meningslöst såsom förberedelse till viktigare. Intet slags arbete är obetydligt; det ha människorna svårt att lära sig inse. Så hette det om "en arbetare i vingården": "Honom kunna vi lita på och använda. Han utför de uppdrag livet ger honom. Han begår ofta misstag men är alltid villig erkänna dessa och gottgöra, även när det kräver största självförödmjukelse. Han är villig att uppoffra alla slags bekvämlighet, äta vilken mat som helst eller vara utan, sova på vilken bädd, arbeta i vilken miljö som helst, fraternisera med de mest föraktade, uthärda vilka slags umbäranden som helst."

¹³“Tänk efter vad er Augoeides har för plikter, ansvar och förbindelser i människans världar.” Även om detta är sagt till en lärjunge, så kan det ge även andra något att tänka på. Vad göra vi för att hjälpa honom med hans uppgifter, vi som äro hans redskap i dessa världar? Liksom han identifierar sig med oss, så böra vi söka identifiera oss med honom. Det blir en annan syn på livet och är sättet att bli ett kausaljag.

8.15 Augoeides möter på halva vägen

¹Den, som har esoterisk kunskap och efter bästa förmåga söker tillämpa den, kan, ifråga om hjälp i hjälparbetet för människorna, räkna på att få erforderliga anvisningar av Augoeides. Men det förstås: man måste ha lärt sig skilja på de olika slagen av ingivelser: vibrationerna från mänsklighetens emotionala kollektivmedvetenhet, från undermedvetenheten (allsköns hugskott) och från övermedvetenheten.

²Initiativet utgår från jaget, som i kontemplerationen söker kontakt med Augoeides för att få veta hans syn på problemet, viss om att han förstår bäst. Augoeides möter dylika kontaktförsök på halva vägen och klargör situationen, så att jaget kan välja rätt. Det är en process i mentalhöljets högsta molekylarslag, vilken människan kan uppfatta i kontempleration, högsta stadiet i koncentrationsprocessen med illumination som följd. Det blir sedan jagets sak att på förnuftigt sätt tillämpa vunna insikten. Till-lämpningen får man ingen hjälp med. Och man förvärvar så småningom genom otal misslyckanden erforderliga förmågor och egenskaper.

³Så snart människan bestämmer sig för att sträva efter att bli ett andrajag, kan hon räkna med Augoeides' medverkan, ty det är just vad han vill. Allt, vad han kan göra för att hjälpa individen i hans allvarliga försök, blir också gjort. Varje energi, individen riktar mot högre jaget, möts av motsvarande energi från Augoeides. Människan får "kraft från höjden" till att utföra sådant hon annars icke skulle kunna. Den kraften kommer från andratriaden genom Augoeides.

⁴I och med att människan får en ny syn på livet med förståelse för livets mening och grunderna för skeendet och alltså kan göra en helt annan insats i utvecklingen, tillser Augoeides att de yttre betingelser, som möjliggöra detta, också förbättras.

⁵Energier strömma från högre världar ner genom höljena. Det är alltid mer energi än människan behöver för att fungera. Hon behöver alltså icke "be om kraft". En helt annan sak är höljenas beskaffenhet (enligt skördelagen) och individuella distributionen genom rätta centra. Det är människans sak att lära sig genom rätt behandling av höljena. Alla energier gå genom kausalhöljet. Långt innan aspiranten blir antagen till lärjunge, har hans lärare granskat hans möjligheter, och eventuella justeringar, som undantagsvis behövts, ha förmedlats genom Augoeides. Det är genom Augoeides alltsammans går.

⁶Vi behöva icke be om kraft. Vi ha övernog av den varan. Vi behöva icke be om hjälp. Den saken sköter Augoeides om. Det är planethierarkien som behöver människan, icke tvärtom. Den kunskap om verkligheten och livet som människan behövde fanns alltid tillgänglig i esoteriska kunskapsordnarna och är numera publicerad. Den räcker för lärjungaskap och längre. De flesta behöva den icke alls. För dem räcker det mer än nog med teologi, filosofi och vetenskap.

8.16 Hur Augoeides ser på oss

¹I enhetens värld förnimmer jaget ingen motsättning mellan jag och du. Ehuru alla äro individer med bevarad egenart, äro de samtidigt ett kollektivväsen, och den "förnimmelsen" är den primära och dominerande. Också kollektivväsen äro ett. Eftersom alla monader i lägre riken tillhöra potentiella kollektivväsen, så finnas endast kollektivväsen eller, riktigare, ett enda kosmiskt väsen. Den, som ingått i enheten, är ett med allt i en ouplöslig livsgemenskap.

²Det är människans sak att komma i sådant förhållande till Augoeides, att han icke förefaller vara ett du, ett annat jag, utan människans egen själ. Detta sker på mystikerstadiet och har i mystikernas skrifter formulerats på många olika sätt – människans känsla av att vara gudomlig, vara gud, vara ett med gud etc. – paradoxala för den som icke gjort motsvarande erfarenhet. Det är den upplevelsen som fås vid kontakt med essentialvärlden genom Augoeides.

³Man förstår, varför planethierarkien vid undervisningen av lärjungar icke skiljer på människan och Augoeides utan talar om "själen", människans kausalväsen som är Augoeides, tills kausalhöljet upplöses och Augoeides befrias från sitt uppdrag: att ha avstått sitt kausala höljesskal åt människan.

⁴Augoeides intresserar sig föga för individen förrän på kulturstadiet, när denne strävar efter att förvärva attraktionens egenskaper, första tecknet på vilja till enhet. Augoeides lever i enhetsmedvetenheten. Den, som i sin medvetenhetsutveckling icke nått fram till förståelsen för enheten såsom nödvändiga förutsättningen för frihet och makt, har ännu mycket att lära. Det finns ingen annan möjlighet, när individen nått självbestämmdhet: antingen allas enhet eller allas krig mot alla.

⁵Det ligger i Augoeides' intresse att själv bli fri från sitt åtagna uppdrag att övervaka människans utveckling i människoriket, vilket rimligtvis borde medverka till att han gör vad han kan för sin skyddsling, ifall det finns någon möjlighet. Hur många besvikelser vi än bereda honom med vår idioti, vår blinda egoism, vår ligkiltighet i liv efter liv, visar studiet av människans inkarnationsserie. Man får intrycket, att de flesta göra allt de kunna för att fördröja egen utveckling och skaffa sig smärtsamma inkarnationer.

⁶Man undrar icke på, att augoeiderna fly till essentialvärlden och lämna människorna i deras robotars våld, då de se, att de ingenting kunna uträtta med människorna på deras nuvarande utvecklingsstadium. Augoeiderna tillhöra devaevolutionen och utvecklas genom självlagen, som i deras fall tillåter dem att syssla med egna jaget. Människorna däremot utvecklas genom att glömma egna jaget och allt som tillhör detta, genom att leva för andra. De mänskliga monaderna på denna planet ha gått självhävdelsens väg, levat parasitliv i växt- och djurriket och få lära om i människoriket, en uppgift, som förefaller oöverkomlig, om man studerar deras livsinställning i de fem rotraserna under årmiljonerna.

⁷Augoeides har ofta tillfälle att häpna över de oerhörda mängder medvetenhetsenergi, som monaden odslar på sina höljens tillstånd, sin organisms välbefinnande, sjukdomar, dietproblem etc. i stället för att glömma sitt förstajag och ägna uppmärksamheten åt de ofantligt mycket viktigare kausala problemen för övergång till andrajaget och åt mänsklighetens problem. Vi störa genom vår okunnighets omsorger inkarnationshöljens automatiska funktioner, som egentligen endast under sömnen få sköta sig själva med gott resultat.

⁸Hur många tänka utan direkt fysisk eller emotional impuls? Mentala inaktiviteten är utpräglad. I denna sin tanklöshet gör sig naturligtvis människan aldrig en föreställning om hur motbudande det måste vara för Augoeides att kontakta den varelse han givit sin själ; något motsvarande den känsla vi få, när vi hamnat i ett fysiskt eller "andligt" träska, ett lorthus, en svinstia. Han har bildligt talat "svårt att andas". Det är ett offer han bringar, hur stort, kunna vi icke ana oss till utan att genomanalysera människornas tankar, känslor i lägre emotionala och mentala regionerna, alldeles fränsett deras fysiska sysselsättningar. Lyssna på innehållet i folks sladder om

andra, så får man en vink om hur det står till i deras tanke- och känsloliv! Lyssna på innehållet i deras konversation! Hur mycket finns det av välvilja, av förnuft, av omdömesförmåga i denna outsinliga ström av ord?

8.17 Vad Augoeides icke hjälper med

¹Augoeides har till uppgift att medverka i människans medvetenhetsutveckling och förvärv av goda egenskaper. Han gör ingenting för att avvärja människans självförvållade olyckor eller konsekvenserna av hennes misskötsel av sina höljen. Han befattar sig icke med organismens problem, sjukdomar, dödsorsak etc. Allt dylikt faller under naturlagarna eller lagen för sådd och skörd. Orsaker till sjukdomar kunna ligga i föregående liv, och de orsakerna får människan sköta om bäst hon kan. De falla under oundvikliga skördelagen. Det är genom energierna från sitt kausalhölje som individens inkarnationshöljen hållas vid liv och kunna fungera perfekt. Sjukdom uppstår, när detta icke är fallet.

²Den konflikt, som uppstår mellan förstajaget och Augoeides, beror till stor del på de tendenser (skandhaer) höljen under monadens tiotusentals inkarnationer förvärvat. Konflikten medför friktioner i höljenas centra, varigenom sjukdomar kunna uppstå i organismen. Särskilt utsatt blir hjärtat, vilket är förklaringen till att lärjungarna till planethierarkien ofta lida av hjärtåkommor.

³Friktion fås också, när organismen, som anpassats till lägre molekylarslags vibrationer, utsätts för mycket starkare vibrationer från högre.

⁴Det må påpekas, att sjukdomar kunna förekomma i alla inkarnationshöljena. För sjukdomar i emotional- och mentalhöljena finns det så kallade själsläkare ("själasörjare", psykosyntetiker etc.).

⁵När människan vänder sig till Augoeides med att hon är "mycket trött", svarar han: "Det är ditt eget fel. Sköt din hälsa rationellt, så att du får krafter igen! Det är helt och hållet din egen sak." Bota får han endast, om människan är skuldfri. Hjälp blir människan aldrig, om hon har delaktighet i något ansvar, aldrig för följderna av egna misstag. Den så kallade helbrägdagörelsen måste utföras av människor. Enda verkliga botandet på mental väg är möjligt, om läkaren har vetenskap om sjukdomens beskaffenhet, vet vilka energier som ska användas och vilka centra i eterhöljet som ska påverkas.

⁶Vi måste ha fullständigt klart för oss, att allt mänskligheten i dess helhet kan utföra måste den också själv finna och förverkliga. Endast sådant, som ligger utanför förstajagets möjlighet, utanför monaden i fjärde naturriket, kunna vi få till skänks, om det gagnar medvetenhetsutvecklingen. Allt annat måste mänskligheten själv upptäcka och förverkliga.

⁷Augoeides kan icke hjälpa oss med sådant, som vi icke veta något om, något fullständigt främmande, enär möjligheten då saknas att uppfatta eventuell "inspiration". Ju fler fakta vi ha inom olika områden, ju mer orienterade vi äro i olika avseenden, desto större möjligheter finnas för Augoeides att använda oss. Ju mer esoteriskt orienterade vi äro, desto lättare kan Augoeides tillföra oss nya esoteriska ideer, som vi alltid måste efterpröva för att icke bli offer (som de flesta bli) för allsköns infall. Vi böra aldrig tillmäta dessa hypotetiska uppgifter samma verklighetsvärde som kategoriska från planethierarkien, emedan vi sällan kunna avgöra, om vi få dem från Augoeides. De okunniga tro, att de ideer, som skenbart oförmedlat dyka upp i dagsmedvetenheten, äro bevis på eget geni och tycka sig mycket märkvärdiga, aningslösa om varifrån ideerna komma. De kunna komma genom telepatisk överföring eller från vår egen kausalmedvetenhet och, innan denna aktiverats, från Augoeides. De ideer, som utgöra synteser av eget bearbetat material, komma från det undermedvetna.

⁸Augoeides kan icke tillföra individen något, som ej redan potentiellt finns i hans triader, vilka formats i de många olika manifestationsprocesser han genomgått, vad egenarten möjliggjort att införliva i triadenheterna av hithörande världarnas tre aspekter. Augoeides kan hjälpa individen att få genomgå sådana erfarenheter, som äro nödvändiga för självförverkligandet. Men han kan

icke tillföra triaderna något av det som utgör individens egenart.

⁹Augoeides fabricerar icke mentalideer (47:4-7), endast tillhandahåller kausalideer, som det är människans sak att nerdimensionera eller konkretisera. Han kan emotionalt påverka individen ifråga om de slag av medvetenhet, som ligga inom de två högsta emotionala (48:2,3). När individen nått det högre mentala (47:5), har han via 48:3 möjlighet att medvetet kontakta Augoeides. Innan dess skulle det vara meningslöst. Ideerna skulle misstolkas och deras energier missbrukas.

8.18 Människans utvecklingsstadier

¹Människorna befinna sig på 777 olika nivåer. Vi kunna icke avgöra, på vilken nivå individen befinner sig. Vi kunna icke veta, vilka erfarenheter han har att göra. Vi måste överlåta åt hans Augoeides att ordna den saken. De religiösa ha märkvärdigt liten "förtröstan på gud", när det gäller andra. Då ska de styra. Intolerans är ett fundamentalt livsmisstag, och våra omdömen om individen äro ytterligt ytliga. Esoterisk kunskap ger oss teoretiskt vetande om de fem utvecklingsstadierna, men det räcker icke för att vi ska kunna bedöma andra eller ens oss själva. Vi veta icke var vi stå.

²På barbar- och civilisationsstadierna kan Augoeides icke göra annat för människan än att försätta henne i livslägen, där hon får möjlighet att lära, förvärva kunskap om verkligheten och livet, egenskaper och förmågor. Det beror på henne själv, hur hon tillvaratar dessa möjligheter. Det är i regel på civilisationsstadiets högre nivåer, som hon börjar fråga efter livets mening och börjar sitt sökande i teologi eller filosofi. Av vetenskapen med dess fysikalism har hon därvid ingen hjälp. När individen uppger sitt intresse för sin egen märkvärdighet och börjar sträva efter "själarnas gemenskap" genom emotional attraktion, visar hon sig därmed ha förvärvat en gnista sunt förnuft. Först då kan Augoeides göra något för sin skyddsling.

³Augoeides kan visserligen börja påverka individen på mystikerstadiet (48:2,3). Men det är först på mentalstadiet, som hans inflytande blir så starkt, att individen upplever sina kausalideer icke endast såsom uppenbarelser av verkligheten utan även såsom normativa livslagar. Då som först lönar det sig för Augoeides att undervisa människan om tillvaron och sättet att ändamålsenligt förverkliga livets mening. Detta är icke möjligt på emotionalstadiet, där individen saknar förutsättning förstå den kunskap om verkligheten som finns tillgänglig i kausalvärlden, blir offer för sina illusioner, varvid esoterikens fakta i brist på mental kontroll oundvikligen hamna i felaktiga sammanhang.

⁴Efter helgoninkarnationen (48:2) inträder människan på högre mentalstadiet (47:5), varmed följer en serie inkarnationer med avsevärda risker för individen. Han har förvärvat suveränitet i sitt emotionalhölje, självtillit och självbestämmdhet, vill vara sin egen herre. Han vägrar godtaga något, som icke kan godkännas av hans förnuft, vars begränsning han icke anar. Den dyrt tillkämpade "friheten" betraktar han som sitt högsta goda, aningslös som han är om sitt beroende av triadens undermedvetenhet, av skandhaerna, av telepatiska påverkningarna i höljena. Emellertid är det först, sedan individen frigjort sig från kollektiva åsikterna, ideologier, sekters auktoritet, som Augoeides kan försöka vädja till hans sunda förnuft. Men erfarenheten har lärt mänskliga jaget att vara på sin vakt mot alla "hugskott", och det vägrar lyssna till Augoeides' ingivelser. Det blir en "ideernas kamp", en seg dragkamp, i vilken jaget icke sällan betraktar Augoeides' ideer som något fientligt. Människan är "sig själv nog" under en hel serie inkarnationer. Det blir först efter otal misslyckanden i liv efter liv, som hon lär sig inse sin egen klokhets dårskap. Hon inträder på sökarstadiet, där hon prövar sig fram och undersöker de olika ideologernas logiska och experimentella hållbarhet. Hon upptäcker livets lagenlighet i allt och blir allt mer lyhörd för inflytelserna från idévärlden. I den mån individen förvärvar kausalmedvetenhet, drar sig Augoeides tillbaka från sitt kausalhölje och överlämnar dess centra åt jaget.

⁵Vad som under hela denna process tilldragit sig i övermedvetenheten i mentala och kausala

höljerna, vet monaden ingenting om och lär känna det först såsom kausaljag. När människan en gång kommer till insikt om att Augoeides är hennes kausaljag tills vidare, fås som först en förnuftig inställning till livet.

⁶Hos mentaljaget såsom aspirant på lärjungaskapet kommer en period, då det icke längre blint litar på sitt eget omdöme eller egen förmåga utan i stället börjar anförtro sig åt Augoeides' ledarskap för att finna, att enda säkra vägen är att bli ett redskap åt "sin själ". Det är monadens trevande försök att börja förvärva subjektiv kausalmedvetenhet och identifikation med Augoeides, förenade i andrajagets lägsta slag av medvetenhet. Tecknet därpå är, att verkligheten blir bestämmande för jagmedvetenheten och icke längre tankarna om verkligheten med deras illusioner och fiktioner. Augoeides har objektiv medvetenhet i fyra à fem lägsta atomvärldarna (45–49) och människan endast i fysiska världens tre lägsta molekylarslag (49:5-7). Dessutom har Augoeides tillgång till såväl planet- som devahierarkien och kan inhämta ytterligare kunskap därifrån.

⁷För att komma i kontakt med Augoeides fordras att kunna tänka i överensstämmelse med verkligheten. Hur skall han annars kunna göra sig förstådd? Det är därför, som han på människans lägre utvecklingsstadier och med hennes livsokunnighet för övrigt inser det meningslösa i alla försök att få henne att förstå. Allt han har att säga blir oförstått, obeaktat och verkningslöst.

⁸I och med att människan finner kunskapen om verkligheten och börjar tänka i överensstämmelse med den, har Augoeides möjlighet att inspirera på rätt sätt och lönar det sig för honom att sända ner ideer, emedan dessa bli rätt uppfattade. Ju högre utvecklingsstadiet, desto mindre av så kallade tillfälligheter, desto oftare ett erbjudande. Ju mer man litar på sin Augoeides, desto mer kan han hjälpa, om han får för Lagen. Han vill intet hellre, ifall individen vill följa Lagen.

8.19 Augoeides och lärjungaskapet

¹Både planethierarkien och devahierarkien använda Augoeides såsom fullgörare av deras intentioner beträffande dels medvetenhetsutvecklingen, dels ödesuppfyllelsen för varje inkarnation. En helt annan sak är lärjungaskapet, en personlig förbindelse mellan människan och läraren, när människan på högre mentalstadiet är mogen att förbereda övergången till femte naturriket. Det har (särskilt i teosofiska kretsar) rått en fullständigt felaktig uppfattning om betingelserna för lärjungaskap. Så enkelt som de tro är det icke att bli antagen ens på prov. De flesta såsom lärjungar utpekade skulle icke ha en chans.

²Innan aspiranten blir antagen till lärjunge, måste han i många inkarnationer ha haft kontakt med sin Augoeides. Det är genom Augoeides, som blivande läraren inspirerar blivande lärjungen. All förbindelse med högre världar går genom Augoeides.

³När ett 45-jag sammanför ett antal lärjungar i en grupp, övertar han därmed ansvaret för sina lärjungar, även om Augoeides bistår tills människan blivit essentialjag. Fullt fri blir han först då kausalhöljet upplöses vid övergången till essentialvärlden.

⁴De, som icke kunna förvärva lärjungaskap, kunna alltid erbjuda sig såsom redskap åt Augoeides, vilken i egenskap av människans övervakare alltid står i förbindelse med planethierarkien.

⁵Många tro sig kallade att bli något märkvärdigt i andligt avseende; många äro behäftade med messiaskomplex; många tro sig vara föremål för särskilda omsorger från någon i planethierarkien etc. De behöva upplysas om att dylikt är självbedrägeri. Innan människan kan leva i gemenskap med sin Augoeides, skulle det icke löna sig för planethierarkien att särskilt intressera sig för den individen. Skulle någon verkligen duga till att göra en så betydelsefull insats, att planethierarkien kunde använda honom såsom redskap, så sker detta genom Augoeides. Direkt kontakt med någon i planethierarkien sker endast vid antagandet till lärjunge, då Augoeides utfört sitt verk, människan blivit mentaljag och förvärvat erforderliga egenskaper och förmågor.

⁶Ifall de i planethierarkien vilja betjäna sig av lärjungen i fysiska världen, använda de lärjungens "förnuftstråd" (antahkarana), förbindelsen mellan hjärnan, eterhöljets hjässcentrum och andratriadens mentalatom, vilken förbindelse måste vara aktiverad. Är detta icke fallet, meddela de sig enbart genom Augoeides, som får överföra budskapet, vilket i så fall avser en kollektivitet och aldrig individen själv. Andra än lärjungar ha ingen chans att träda i direkt förbindelse med planethierarkien.

⁷Alla, som helhjärtat bli esoteriska aspiranter och leva för att tjäna utvecklingen, måste räkna med opposition från utvecklingens fiender. Vilka uttryck denna opposition tar, kan ej förutses. Möjligheterna äro otaliga i såväl fysiskt som emotionalt och mentalt hänseende. Visserligen kan Augoeides utgöra ett tillräckligt värn, vilket sällan är fallet, innan han blir bestämmande faktorn i aspirantens liv.

⁸I och med att "en människa avsäger sig sin mänsklighet", vilket är förutsättningen för hennes inträde i svarta logen, upphör Augoeides' ansvar för monaden i förstatriadens mentalhölje och återtar han det kausalhölje han en gång gav individen i djurriket. Den individen kan aldrig mer återfödas såsom människa, förrän han förvärvat ett nytt kausalhölje; en synnerligen långvarig process, som tar eoner i anspråk. Ifall han inkarnerar, återstår för honom endast att återfödas såsom djur. Sedan denna möjlighet uttömts, förblir han fången i emotionalvärlden, tills denna en gång upplöses.

8.20 Meditation, kontemplation, teurgi

¹Lärjungen får lära sig den rätta meditationsmetoden, som består av dels en för alla gemensam, dels en individuell. Hur olika dessa äro gängse metoder, framgår bäst av att kontemplationen innebär medveten kontakt med Augoeides, motsvarande gnostikernas teurgi.

²I esoteriska litteraturen uppmanas individen att förvärva intuition ungefär som om det gällde mentala omdömesförmågan. Men intuition är en andrajagets förmåga, och därför fordras minst kontakt med essentialvärlden. Vad som avses kan således endast vara kontakt med Augoeides, som ju kan förmedla mentala ideer. För intuition fordras förbindelse med andrajaget, och den ernås endast genom utbyggandet av antahkarana via enhetscentrum i kausalhöljet mellan första- och andratriaden.

³"Överlämnade åt sig själva" efter Christos' återvändande till planethierarkien såsom chef för dess andra departement, sökte gnostikerna efter en metod att individuellt komma i kontakt med sin Augoeides. De utformade en ritual (ett tillvägagångssätt), som möjliggjorde för dem att via förstatriadens mentalmolekyl få objektiv kontakt med kausalhöljet och därmed Augoeides. Denna ritual kallades "teurgi". I uppslagsböcker har, betecknande nog, "teurgi" förklarats såsom trolldom eller den förmenta konsten att besvärja andar.

⁴I Bulwer-Lyttons roman *Zanoni* förekommer en skildring av mötet mellan människan och Augoeides. Författaren tillät sig romantisera detta möte, väl för att göra det begripligt. Augoeides fysikaliserar emellertid icke och visar sig ej i de mänskliga världarna. Först med objektiv kausal syn, i teurgien momentant uppnådd, är detta möjligt. Men naturligtvis icke i sådana angelägenheter, som skildras i *Zanoni*.

⁵Det finns möjlighet att med den esoteriska kunskapen upprätta en förbindelse mellan högsta emotionalmedvetenheten (48:2,3) och essentialmedvetenheten. Jaget kan aktivera essentialmedvetenheten genom att förverkliga universella broderskapet i människans världar, särskilt fysiska världen, genom att leva för mänskligheten, evolutionen och enheten. Men monaden måste dessförinnan ha blivit ett mentaljag (47:5). All emotional energi har då blivit enbart dynamisk utan något av denna förfalskande sentimentalitet, som traditionellt räknas till "kristlig kärlek". Det är en avsevärd skillnad, om ett emotionaljag eller ett mentaljag aktiverar essentialmaterien med emotionalenergi. I senare fallet har individen blivit fri från varje tanke på frälsning och belöning, varje beräkning. Han tjänar därför att han icke kan annat. Därmed fås

kontakt med det essentialas vishet och enhet.

⁶Det är emotionala attraktionsenergien, som måste via enhetscentrum i kausalhöljet aktivera essentialmaterien för att människan skall kunna bli ett kausaljag (förvärva lägsta medvetenhet i andratriaden). Lärjungen får av sin lärare inhämta hithörande metod.

⁷Fullt avsiktligt lämnar Laurency inga uppgifter om meditationsmetoder. Det finns alltför många redan; de flesta olämpliga utan vetskap om utvecklingsstadium, exakt horoskop, kausal- och triadhöljens departement, vad som hos människan finns latent. Envar har i alla fall att utveckla sin egen metod och tillämpa den, tills han får personliga anvisningar såsom lärjunge till planethierarkien. Den, som söker kontakt med sin Augoeides och iakttar vad som är nödvändigt för att väcka hans aktiva ingripande, lär sig också, hur det bandet skall stärkas.

8.21 *Ledning*

¹Det finns i människans liv en "ledning", som hon icke kan och icke bör veta något om, emedan vetenskapen skulle inkräkta på hennes strävan till självförverkligande. Det är en ledning, som sträcker sig genom hela serien inkarnationer och för vilken en inkarnation (den enda människan vet något om och tror vara hennes enda liv) är som en dag i ett 500-årigt liv. Det är en ledning enligt livslagarna, där varje slags "orättvisa" är fullkomligt utesluten. Att människan är blind för livets erbjudanden, som Augoeides förberett, för de möjligheter han ständigt ordnar med, föraktar och förkastar sina chanser, alla dessa försummade tillfällen, kan Augoeides endast beklaga. Liv efter liv kastar individen bort sina möjligheter och anklagar livet för egna dumheterna. Det egentligen tragiska i människans liv är, när hon genom egna missgrepp omintetgör möjligheter, som Augoeides omsorgsfullt förberett, ofta in i detalj.

²Under innevarande emotionaleon befinner sig mänskligheten på emotionala medvetenhetens utvecklingsstadium och majoriteten inom repellerande känslornas regioner. På detta stadium bli Augoeides' försök att hjälpa i stort sett utan avsett resultat. Den förvända livsinstinkten, de desorienterande idiologierna (idios = egen, logos = lära), det svagt utvecklade förnuftet (sällan utöver principtankandet, 47:6), gör människan oemottaglig för alla Augoeides' försök. Att han ofta i ren desperation låter token sköta sig själv, är förståeligt. I liv efter liv upprepas samma sak. Endast undantagsvis lyckas han få något grepp om imbecillen. Förrän människan nalkas kulturstadiet nivåer, har hon ingen utsikt att följa "förnuftets ingivelser".

³Vad människan i sin livsokunnighet än gör sig för gudsföreställning, i sin fruktan för okända livet, i sitt behov av hjälpare vänder sig till, så är det Augoeides, som är människans gud. Först på kausalstadiet vet individen Augoeides' betydelse såsom ledare, hjälpare, ödeslänkare.

⁴På högre emotionalstadiet, mystikerstadiet, får Augoeides finna sig i att bli föremål för tillbedjan, ty mystikern har behov av en person utom sig såsom föremål för sin hängivenhet, sitt behov att få älska och dyrka. Och Augoeides gör som alltid det bästa möjliga av alla situationer och söker utnyttja dem till att få människan att handla i överensstämmelse med livslagarna. För mystikern är han människans övermedvetenhet och inspirationskälla i strävan mot enheten.

⁵Beträffande "guds ledning i människan liv" kan man fastslå, att människan till att börja med ledes av sin undermedvetenhet (instinktiva erfarenheten av tiotusentals inkarnationer), tills hon på mystikerstadiet börjar komma i kontakt med sin andratriads övermedvetenhet (närmast den kausala), aktiverad av Augoeides. Det är människan själv, som formar sitt liv och sitt öde (sina framtida inkarnationer). Hon är ingen slav under ett oundvikligt öde, ingen slav under ett annat väsen. Hon har enligt frihets- lagen och lagen för självförverkligande att själv utveckla sin medvetenhet (högre emotionala och mentala) och förvärva allt högre slag av medvetenhet och därmed allt "friare vilja", varmed hon i allt större utsträckning blir "herre över sitt öde".

⁶Så snart hon låter sig ledas av andra väsen (i emotionalvärlden), är hon offer för sin egen livsokunnighet. Hon har potentiell fri vilja, och det är denna som hon skall utveckla och därmed också bli allt friare med allt större insikt och livsförståelse. När hon kommer i kontakt med sin

övermedvetenhet (Augoeides), inser hon, att hon är på rätt väg, vägen till förvärv av kausala och essentiala övermedvetenheten. Det blir hennes sak att utveckla dessa slag av medvetenhet, och hon får därvid all den hjälp hon behöver av sin Augoeides. Det väsentliga i denna process är att människan inser, att det är hon som måste taga initiativet och att all medvetenhetsutveckling beror på självinitierad medvetenhetsaktivitet.

⁷Ofta ställas vi inför problem, som förstajaget med sina förmågor saknar all möjlighet att lösa. Det kan bland annat gälla valet av levnadsväg. Det är då kontakt med Augoeides är av livsviktig betydelse. Många mystiker uppskjuta avgörandet i väntan på klarhet eller att omständigheterna ska framtinga ett slutligt val. Båda förfarandena kunna visa sig otillräckliga.

⁸Förrän människan förvärvat kausalmedvetenhet, vet hon så gott som ingenting om verkligheten (utöver den fysiska), om livet och sig själv. Hon "vandrar i mörkret". Intet av detta har betydelse för dem som veta, att Augoeides praktiskt taget är människans "själ" och att han vet allt som behövs för att monaden skall kunna leva "det fullkomliga livet". Genom att anförtro sig åt sin själ har monaden livsvishet, frihet från fruktan och oro, lär ständigt mer varje dag och kommer närmare sin övermedvetna kausalmedvetenhet.

⁹Först när människan förvärvat kunskap om verkligheten, kan Augoeides ändamålsenligt leda människorna på "rätta vägen". Dessförinnan kan han endast sporadiskt i sällsynta ögonblick påverka individens valmöjligheter.

¹⁰I stället för att stirra på människans förstajag söker esoterikern förstå, vad hans Augoeides har för planer med henne. Vi veta icke människans utvecklingsväg i det förflutna och icke vilken väg Augoeides planerat för hennes kommande inkarnationer. Envar går sin väg, beroende på otal faktorer (såsom involutionen genom de olika stadierna ner till mineralriket, genom de olika naturrikenas olika gruppsjälar, genom kausaliseringen, genom de olika utvecklingsstadierna under tiotusentals inkarnationer, genom nuvarande inkarnationens höljesdepartement). Hos den som nått mentalstadiet kan man ibland finna en påtaglig tendens i livsinriktningen angående hans framtida insats i utvecklingen. Ibland kan man märka, hur hans Augoeides driver honom framåt, ibland liksom håller honom tillbaka, tills han förvärvat erforderliga egenskaper och förmågor. Detta sker mestadels genom yttre omständigheternas påverkan.

¹¹"Vårt blivande andrajags vikarie tills vi själva blivit andrajag" är kanske bästa beteckningen på hans uppgift och funktion. Vi äro icke ensamma. Vi äro icke slumpens lekbollar. Augoeides representerar "guds ledning i människans liv". Det finns en mening med vårt liv, som vi icke veta mer om än att vi en gång ska bli andrajag. Det beror på oss själva, när den inkarnationen blir möjlig: om tolv eller hundra eller tusen eller fler inkarnationer, beror på vår egen målmedvetenhet, det intresse och arbete vi ägna däråt. Vägen heter tjänandets väg.

¹²Vårt liv är vårt eget verk. Vi ha i det förflutna ordnat vår framtid. Vi ha ingen rätt att skylla på godtyckligt eller orättvist öde.

¹³Augoeidernas existens, dessa övervakare och förmedlare från högre instanser av åtgärder till människornas bästa, klargör, att "allting är väl beställt", så väl det är möjligt med dessa varelser, som fördärva allting med sina dumheter. Går det ändå gale, är det människornas fel. Det är hatmänniskorna, som göra vad de kunna för att livet skall vara och förbli ett helvete.

8.22 Livstillit

¹Den inre trygghet, som kommer från viljan till enheten, strävar att göra det rätta så långt man ser det, hjälper alltid människan genom svårigheter i livet. Hon är på rätt väg och ledes av sin Augoeides, även om hon icke är medveten om det, när hon förlitar sig på hans hjälp, sedan hon själv gjort sitt yttersta. Hon kan då vara viss om, att det är bäst som sker, även om hon ej förstår det.

²Vi ha ingenting att ängslas för. Vi äro väl omhändertagna, om vi bara vilja utnyttja livets erbjudanden. Augoeides gör vad han kan för att leda vår utveckling, och alla augoeider samarbeta

för att hjälpa. Det är människornas fel att de föredra att leva i skenet i stället för i verkligheten. De försvåra otroligt livet för sig själva och andra. Det behövde icke vara så. Om människorna levde för enheten, skulle vi leva i ett paradiset och skulle vi bli delaktiga av Augoeides' kunskap.

³Vi behöva icke oroa oss för vår "andliga status". Augoeides sköter om den saken. När envar följer det "ljus" han har, utvecklas han på mest effektiva sätt. Det är stort att vara trogen i det lilla, och livet lönar tusenfalt varje möda, även om vi på grund av förefintliga svårigheter icke kunna inse det.

⁴De kausaljag, som studerat egna och andras inkarnationsserier (icke klärvoajanternas till stor del imaginära), kunna enstämigt intyga en absolut livstillit. Deras augoeider ha visat sin suveränitet genom att lära sina skyddslingar just vad som var nödvändigt för förvärv av egenskaper och förmågor, för uppnående av allt högre utvecklingsstadium. De ha visat sin allmakt inom mänskliga världarna genom att ofta kunna lotsa individerna genom de mest "hopplösa" avbetalningsinkarnationer till slutlig triumf, hur förfelat det än sett ut för livsokunniga mänskligheten och eftervärlden.

⁵Esoterikern får lära sig den mycket svåra läxan att avstå från alla förväntningar i livet, från människor eller omständigheter. Han måste inse, att ingenting håller att bygga på i människans världar. Det återstår för honom endast tillit till livslagarna och till hans Augoeides, vilkens uppgift är att lära honom denna tillit. Livets mening är utveckling, och målet för människan är femte naturriket. Allt, som motverkar denna utveckling, blir hinder på vägen. Medvetenhetsutvecklingen är en kontinuerlig process genom inkarnationerna enligt lagarna för utveckling, och dessa lagar äro livslagarna. Den, som icke tillämpar dessa lagar, må icke beklaga sig. Det är icke fråga om nya lagar. De ha alltid förkunnats för människorna om än på annat sätt och i kanske olämpliga formuleringar. Men invigda ha i alla tider visat vägen. Det var icke deras fel, att de icke kunde öppet redovisa dem såsom lagar.

⁶Hur skulle man kunna vara annat än ödmjuk, när man väl insett, att vi få allting till skänks av ödets makter, närmast Augoeides, ödets verktyg, och att vår egen misär är självförvållad? Allt slags livstrots är förmåtenhet och bevis på livsokunnighet, bristande omdömesförmåga och felande livsegenskaper.

8.23 Självtillit

¹Den tillit, som Augoeides vill att vi ska förvärva, är icke tilliten till ett annat väsen ("gud"). Det är den opersonliga tilliten till vår egen potentiella gudomlighet (gud immanent), vetskapen om att vi en gång ska bli vad vi potentiellt äro, tillit till "Livet", tillit till de orubbliga livslagarna.

²Det gamla talet, "det är bäst som sker", må vara resignationens tröst inför det oundvikliga men är odugligt som devis. Det människorna ställa till med är i regel det mest förvända, och det kan icke vara bäst. Att vi kunna lära av allt, är en annan sak. Individerna kan (om än sällan) vara "skuldlös" i det som tillhör mänskligens kollektiva dåliga skörd. Att (enligt teosofisk uppfattning) ingenting kan hända den som är "fri från dålig karma", är också fel. Han kan mycket väl köra ihjäl sig av ovarsamhet.

³Människan får all den hjälp hon behöver för att utvecklas. Men arbetet måste hon, enligt lagen för självförverkligande, utföra själv. Hon måste lära sig självtillit och självbestämmdhet, icke stödja sig på andra, vilka alla ha mer än nog av egna uppgifter. Det är förfelat "bedja gud" göra det vi själva kunna och måste göra för att förvärva kunskap, insikt, förståelse, erforderliga egenskaper och förmågor. Det lönar sig icke att bedja "gud" om sådant vi själva måste göra (utstå, lida enligt skördelagen). Vi kunna bedja "gud" om kraft till medvetenhetsutveckling, men det är vår sak att rätt använda de energier vi få därför. Att "överlämna allt åt gud" och passivt sitta och vänta på att det skall bli gjort (som kvietisterna predika), är ett satans påfund. Det är praktiskt taget detsamma som att låta det onda ostört få driva sitt spel. Vad som sker med oss, när vi gjort vårt, är enligt Lagen, hör med till monadens nödvändiga livserfarenheter. Det finns aldrig någon verklig grund

till fruktan, ty allt som sker är enligt Lagen och till vårt eget bästa, vilket Augoeides kan bedöma, som kan överskåda våra framtida inkarnationers möjligheter. Den, som vet att en inkarnation är som en dag i ett 500-årigt liv, har möjlighet att få rätta perspektivet på tillvaron och ängslas icke för vad som sker med honom under en viss inkarnation. Vi ska alla bli andra- och tredjejag och allt högre kosmiska jag. Det ligger i vårt intresse att göra våra inkarnationer så friktionsfria som möjligt, vilket underlättar förvärvet av högre medvetenhet.

⁴Sök själv sanningen och lita till ditt eget omdöme, hurudant det än är! Det är bättre än att fästa sig vid andras utsagor, omdömen och påverkningar. Individerna måste lära sig lita till sitt förnuft och till sin Augoeides, som upplyser, när han kan få göra det. Det finns två slags sanningskriterier: esoteriska kunskapssystemet med kunskapen om livslagarna och enhetsbeviset.

⁵Så snart människan vet, inser och förstår, upphör Augoeides' ansvar. Den, som därefter sitter och väntar på en impuls ("inspiration") från Augoeides för att handla, misstar sig. Han har gjort sitt. Människan har ansvaret.

⁶Augoeides kan icke befria människan från emotionala illusionerna men väl från mentala fiktioner. Illusiviteten måste människan själv förstöra genom mental analys. Saknas förmåga härtill, som fallet är med de flesta, blir hon ofelbart offer för sina illusioner.

⁷Till varje pris måste människan lära sig stå på egna ben och handla på egen hand. Lagen för självförverkligande är en orubblig lag: människan måste själv förvärva självtillit och självbestämmdhet, innan hon är färdig som förstajag. Hon måste kunna såsom integrerat förstajag själv finna sig tillrätta i förstajagets världar. Det är Augoeides' förnämsta uppgift att lära människan inse detta och hur hon skall kunna uppnå detta mål. Hon måste kunna, oberoende av någon annan, lösa alla de livsproblem som förekomma i inkarnationshöljernas världar, de livsproblem som tillkomma ett förstajag.

⁸Givetvis är det fråga om livslagar på högsta mänskliga utvecklingsstadiet, på gränsen till andrajagets världar. Innan dess bör individen ha insett sitt beroende av mänskliga kollektiviteten. De, som inbilla sig vara färdiga för det slutprovet (vilket väl de flesta med vanlig omdömeslöshet göra på alla stadier), få i många inkarnationer på nytt lära sig inse sitt misstag.

⁹Det är den stora risken med esoteriska kunskapen: att alla, som få veta vad som är avsett för dem på lärjungastadiet, tro att det gäller också för dem på lägre stadier, tro att det gäller dem själva. Det var den risken, som förebyggdes i de esoteriska kunskapsordnarnas olika grader. Den invigde fick veta vad som fordrades av honom för uppnående av närmast högre grad och icke vad som krävdes för högsta graden.

¹⁰Tyvärr har den politiska ideologi, som kallas demokrati, bidragit till illusionen, att alla äro jämlikar med givna förutsättningar att utföra alla Herakles' arbeten, bara de "få sin chans". Man tycker sig höra femringen, som trodde sig så stark, att han kunde lyfta ett helt hus. De 99 procenten ha ännu att lära sig varken överskatta eller underskatta sig själva och försöka uppfatta, var de befinna sig på utvecklingsskalan.

¹¹Människans förhållande till Augoeides bör icke vara ett sentimentalt beroende, icke slavens till sin herre, icke bönemannens till utdelaren av nådevedermälen. Augoeides vill av mänskliga - jaget göra en självständig individ, som skall våga leva, våga tänka, våga handla, ty det är rätta sättet att lära av erfarenheten. Den som vill det rätta, är på rätt väg, och den som gör så gott han kan, har ingen anledning till självplågeri. Augoeides fordrar ingen orimlighet. Han är själva sunda förnuftet.

¹²Man förstår, varför kunskapen om Augoeides icke utlämnats till en mänsklighet, som ängslas för allt, som begär allt och har fordran på allt, som finner allting orättvist, i allting endast ser bevis på kärlekslöshet, som finner livet odrägligt, outhärdligt, tycker synd om sig själv. För den är det bättre att ingenting veta om Augoeides. Som väl är, betvivla de flesta hans existens.

¹³Många förväxla Augoeides med någon av de många lärare som finnas i emotionalvärlden och äro ivriga få leda dem i fysiska världen, och de, som äro medialt anlagda och ovetande om riktiga

förhållandet, komma under dessas inflytande. Betecknande för Augoeides är, att han icke leder människorna så, att de äro medvetna om att bli ledda utan att individen tror, att det är han själv. Augoeides vädjar till människans eget sunda förnuft eller till det som hon av sig själv kan inse vara det enda riktiga. Den, som uppfattar Augoeides såsom någon annan individ än han själv, har blivit offer för en falsk ledare. Så snart individen blir beroende av någon i emotionalvärlden, kan man alltså med bestämdhet hävda, att denne ledare icke kan vara Augoeides och icke någon från planethierarkien.

8.24 *Mänsklighetens primitivitet*

¹Augoeides har åtagit sig att övervaka monadens medvetenhetsutveckling genom fjärde naturriket (alltså från tredje till femte). En liten smula förnuft eller reflektionsförmåga eller eftertanke borde kunna klargöra dels att det ligger i hans eget intresse att människomonaden så snart som möjligt blir ett andrajag, så att han själv kan bli fri för högre uppgifter, dels att det beror på monadens intresse för saken, hur många inkarnationer som ska behövas för den processen. Ifall människan inbillar sig kunna bedöma vad som är nödvändigt härför bättre än Augoeides, så kan denne ingenting göra med en sådan idiot, utan han får vänta några inkarnationer, tills det äntligen tänds en gnista av förnuft i människans mentalhölje.

²Med vår oskicklighet att rätt använda de tillfällen Augoeides erbjuder oss, rätt finna oss i givna förhållanden, omintetgör vi ofta de planer för framtiden, som Augoeides förbereder, och tvinga honom se sig om efter andra och sämre utvägar för att hjälpa oss.

³På lägre stadier är människan beroende av allmänna opinionen eller av kollektiva uppfattningen i grupper och sekter. Eftersom mänskligheten under förflutna årtusenden icke haft och numera icke heller frågar efter kunskapen om verkligheten, ha människorna små utsikter att befria sig från de i livshänseende förvillande åsikter de flesta anammat. Sålänge vi leva i emotionala illusionernas och mentala fiktionernas skenvärld, har Augoeides få möjligheter. Hans energier skulle endast tjäna till att förstärka inbilskheten och själviskheten.

⁴Den lärdom, som Augoeides söker bibringa sin skyddsling men som han sällan lyckas med förrän på slutstadiet, är att "endast med lag kan livet äga bestånd och endast genom lagtillämpning är utveckling möjlig".

⁵Hur otillfredsställande världshistorien (och all historia) än ter sig för kausaljagen, som kunna studera planetminnet, så borde den dock ha klargjort, att mänskligheten i stort sett befinner sig på och i närheten av barbarstadiet. Det är först med vetenskapens utforskande av fysiska materiens natur, som sunt förnuft haft möjlighet att göra sig gällande åtminstone i detta avseende.

⁶Det är alltså icke underligt, att individernas augoeider föga kunnat uträtta för sina skyddslingars medvetenhetsutveckling. C:a 15 procent av (inkarnerade delen av) mänskligheten ha nått över lägre emotionalstadiet, och det är först på emotionala attraktionsstadiet (mysterkerstadiet), som Augoeides alls kan uträtta något i utvecklingshänseende.

⁷Det allt mer utbredda intresset för den så kallade ockultismen (efter kunskapens offentliggörande år 1875) har emellertid givit Augoeides ökade möjligheter att verka genom människans övermedvetenhet. Enligt uppgift från planethierarkien skall detta ha skett i större utsträckning än väntat, trots den allt ökande allmänna desorienteringen i kulturellt avseende under innevarande övergångsperiod mellan Fiskarnas och Vattumannens epok. Intresset för överfysisk kunskap har överflyttat från filosofiska fantasispekulationens "metafysik" (numera på avskrivning) till ockultismen, tyvärr mest dess avarter, vilka kommit sig av att fantaster med messiaskomplex upphävt sig till auktoriteter. Esoteriskt okunniga kunna icke genomskåda inkompetensen hos dessa "profeter", varför livsokunnighetens allmänna skepticism i dylika avseenden varit en skyddande tillgång. Det är bättre att tvivla än vara lättrogen (godtaga utan självförvärvad insikt). Eftersom det icke finns någon annan möjlighet att nå högre världar och högre riken än genom självförverkligande, torde inses, att det är individens egen sak att förvärva

sunt förnuft och bedömningsförmåga. Blint godtagande (vanligtvis genom påverkan av emotionala energier) blir hinder för självförvärv av insikt.

⁸Vad vore människan utan Augoeides? Ett intelligent rovdjur på denna sorgens planet. Utan augoeiderna befunde sig mänskligheten i ett allas krig mot alla, fylld med hat mot allt och alla, totalt desorienterad i verkligheten, utan förståelse för utvecklingens lag och självförverkligandets lag, utan längtan efter högre förnuft och utan deltagande för andra varelser.

8.25 Sorgens planet

¹Den, som har vetenskap om kosmiska organisationen, solsystemens och planeternas organisationer, inser klart, att alla i högre världar ha sina speciella problem och att individuell övervakning och behandling av människorna (så som religionerna lära) vore en orimlighet, att gud icke kan vaka över varje särskild individ och veta hans önskingar och behov. Behoven (men långt ifrån önskingarna) tillgodoses av augoeiderna, som åtagit sig otacksamma uppgiften på denna sorgens planet. Försiggår evolutionen friktionsfritt som på andra planeter, finns intet lidande (inga organismer, enbart aggregathöljen för monaderna), utan är allt glädje och arbetet en lek. Där går utvecklingen sin jämna gång utan friktioner och därför behövas heller inga augoeider för att hjälpa människorna nå femte naturriket, utan det hela är liksom en automatisk procedur.

²På vissa andra planeter förefalla växt- och djurrikets individer likna dem hos oss, men dessa växter och djur äro av andra slag, och högre livsformer ha enbart eterhöljen. Människorna däremot få, för vinnande av erfarenheter även i lägsta fysiska molekylarslag, aggregathöljen av denna materia.

³Dzyans symboler äro obegripliga utan kunskap om det solsystem som föregått vårt (solsystem 1) och varav det nuvarande (solsystem 2) är en fortsättning. De kommentarer till Dzyans symboler som sett dagen äro i stort sett förfelade. Våra två solsystems historia förblir alltjämt oåtkomlig, och det som sagts därom tillhör det legendariska, typiskt för mänsklighetens spekulationsraseri. Det har varit vårt århundrade förbehållet, att med ohämmad cynism förfalska allt vad historia heter.

⁴Det var ingen lätt utvecklingsväg augoeiderna valde, när de övertogo ansvaret med att utlåna sitt kausalhölje åt dessa bestar, som de insågo skulle bli oerhörd påfrestning och belastning vid försöket att göra människor av dem. Man förstår, att de flesta inför valet betackade sig för erbjudandet. Vi människor ha tydligen gjort allt för att försvåra deras uppgift. Hur tacka vi dem för deras uppoffring? Bära oss åt sämre än djur efter över 20 miljoner års försök av augoeiderna att göra folk av oss, anklaga livet för vår egen idioti och bestialitet, förfölja alla våra egna föregångsmän. Undra på om vår planet betraktas som veritabla dårhuset i vårt sjusolsystemsklot.

8.26 Augoeides i (ockulta) litteraturen

¹Augoeides förekommer i ockulta litteraturen och även i romanlitteraturen under många olika beteckningar och alltid i oklara sammanhang, oftast felaktiga.

²Att Augoeides är människans verkliga "kausaljag", tills hon själv kan bli kausaljag, har i ockulta litteraturen medfört en tydligen mycket svårbotad begreppsförvirring. Han framställs som vårt egentliga jag, varmed man får den groteska uppfattningen, att människan består av två eller, ifall också Protogonos omnämnes, tre olika individer.

³Att Augoeides kallas "människans själ", har ytterligare bidragit till förvirringen. Det är kausalhöljet, som är människans själ, oberoende av om det är en gåva av Augoeides eller ett av monaden såsom andrajag själv format kausalhölje. För att kunna förklara, hur detta kausalhölje kunde vid inkarnationen delas i två delar (större kausalhöljet kvarstannande i kausalvärlden och inkarnerande triadhöljet) uppfann man legenden om "tvillingsjälarna", som naturligtvis som vanligt idiotiserades och gav upphov till mest beklagansvärda förvillelser. (Människan på jakt efter sin tvillingsjäl hos motsatta könet och dylika galenskaper.)

⁴Augoeides är den “sanningens ande” Christos talade om. Vad Christos ordagrant sade, visste de gnostiska legendförfattarna hundra år efteråt mycket litet om. De använde gnostikernas allmänna, “populära” uttryckssätt med total förvanskning av gnostiska symbolerna. Att Augoeides skulle leda lärjungarna (som voro invigda) till sanningen, var uttryck för gnostiska insikten, att först när emotionala hängivenhetens behov av dyrkan eliminerats, kan Augoeides hjälpa på mer effektivt sätt. När Christos enligt gnostiska legenden sade om barnen, att deras änglar alltid sågo gud faders ansikte, avsåg han därmed augoeiderna, ville antyda deras existens och faktum att de räknas såsom tillhörande planethierarkien. Först i vår tid ha esoterikerna haft möjlighet att närmare klargöra augoeidernas egentliga uppgift.

⁵Augoeides har i esoteriska litteraturen erhållit många olika beteckningar, bland andra agnishvatta, manasa-deva, asura, elds-dhyani, eldens son, nirmanakaya, sinnets son (son of mind), solgud, solängel, solpitri, adonai. Adonai är judarnas namn på gud, använt i stället för namnet Jahve, som är för heligt för att användas. Somliga rosenkruzare begagnade för Augoeides det bekvämare namnet adonai, eftersom namnet Augoeides var endast för de invigda. Naturligtvis ha dessa olika benämningar verkat förvillande. Forskare ha förletts tro, att det rör sig om olika företeelser och aldrig kunnat finna vägen ut ur labyrinten. Därtill kommer, att till exempel beteckningen “nirmanakaya” avser funktionärer av olika slag och borde begränsas att avse “energibevararna” verkande mellan de högre naturrikerna, tillhandahållande kosmiska energier för framtida behov.

⁶I indiernas *Bhagavadgita*, ursprungligen från Atlantis och senare omarbetad, skildras mötet mellan Augoeides (guden Krishna) och hans skyddsling (fursten Arjuna), “fursten” betecknande en individ på lärjungastadiet. Diktens författare, en “rishi” i Atlantis, utförde därvid flera motiv. Dels ville han hänvisa människan till hennes egen personliga gud i övermedvetenheten. Dels ville han uppodla högre emotionalmedvetenheten, “mystiken”. Dels ville han påverka de inaktiva till målmedveten aktivitet.

⁷På emotionalstadiet behöva de flesta något högre väsen att vända sig till, att få dyrka. Det är först på mentalstadiet människan kan börja förvärva subjektiv kausalmedvetenhet och identifiera sig med sitt kausalväsen (sin “själ”) och Augoeides som kausaljagets vikarie, tills hon själv blivit kausaljag. Det blir en individuell fråga, om hon uppfattar Augoeides såsom sitt eget kausalväsen eller som en annan individ.

⁸“Den fängslade Prometevs”, bekant från grekiska berättelsen med samma namn, symboliserade förstajaget (monaden inkapslad i förstatriaden). Han befrias av Herakles (Augoeides i andratriaden).

⁹Tvillingarna Kastor och Pollux i esoteriska symboliken betydde dels första- och andrajaget, dels inkarnerande triadhöljet och kausalhöljet, dels människan och Augoeides, dels lärjungen och läraren (i femte naturriket), motsvarande Arjuna och Krishna i *Bhagavadgita*. Genomgående tanken är, att människan kan nå högre endast genom hjälp från det högre vid tacksamt tillvaratagande av denna hjälp.

¹⁰Man har försökt ersätta beteckningen Augoeides med “solängel” och “närvarons ängel”. Många torde vilja behålla den klassiska benämningen.

8.27 Esoterisk begreppsförvirring om Augoeides

¹Den rådande oklarheten om Augoeides gör att även experter på esoterik leverera missvisande förklaringar. Somliga skilja ej mellan kausalväsendet, Augoeides, kausaljaget eller rentav andratriaden, utan kalla alla dessa för “själen”. Så till exempel menade en expert, att “själen, som är allvetande och allsmäktig, givetvis kunde exakt redogöra för alla egna inkarnationer, om individen så önskade”. Med “själen” kan här endast avses Augoeides, och han lämnar inga sådana besked, eftersom det icke ingår i hans uppgift och icke kan gagna människans medvetenhetsutveckling det minsta. Det föreligger tydligen en förväxling av Augoeides med människans

självaktiverade kausalmedvetenhet, och denna är icke allvetande, ehuru den givetvis kan studera förflutna inkarnationer. Det måste kausaljaget göra en gång för att vara fullt på det klara med egna utvecklingsvägen och se vilka skulder till andra som återstå att gottgöra. Kausaljaget är sedan tacksamt slippa vidare kontakt med dessa bedrövligheter.

²En esoteriker spekulerar aldrig med egna antaganden och förmodanden. Han väntar, tills mänskligheten får nya ideer och fakta från planethierarkien. Tyvärr gjorde såväl Besant som Leadbeater sig skyldiga till egna spekulationer med misstag som oundviklig följd. De visste ej, att Augoeides och mänskliga jaget äro två olika individer (monader) utan förväxlade Augoeides med människans eget kausalväsen, som äger endast passiv medvetenhet. Leadbeater kallar 45-jagens kausalhölje för Augoeides, vilket är fundamentalt misstag. Han hade icke insett, att ett 45-jags kausalhölje är en produkt av monaden (på det stadiet), som arbetar genom andratriadens mentalatom. Han hade icke heller insett, att Augoeides lämnat övervakningen av människomonaden i och med att denna förvärvat essentialhölje och icke vidare behöver det materieskal Augoeides tillhandahållit.

³Det är missvisande att, såsom sker i teosofiska litteraturen, framställa jaget såsom ägande kunskap om högre världar, sökande inkarnation för att förvärva kunskap om människans världar. Man har rört ihop två olika individer: Augoeides och människan (människomonaden). Människan inkarnerar för att förvärva självmedvetenhet i sitt kausalhölje. Augoeides övervakar inkarnationen för att lära sig leda evolutionsmonaderna i lägre riken, särskilt fjärde, det mänskliga. Augoeides förbereder sig därmed för större uppgifter, att i framtiden kunna övervaka kollektiva medvetenhetsutvecklingen i dessa riken.

⁴Fattar man människans kausalhölje som ett dubbelväsen (nyuppdelningen såsom "tvillingsjäl" vid varje reinkarnation), kan man kalla inkarnerande delen (människomonaden i förstatriaden) Kastor och större delen i kausalvärlden, Pollux, för Augoeides. Tvillingsjälarna äro två höljen; människan och Augoeides äro två individer.

⁵Andratriaden kallas i gamla litteraturen för "själen" och tredjetriaden för "anden". De framställas såsom aktiva väsen tillhörande jagets övermedvetenhet. Detta är visserligen riktigt, enär medvetenheten är en. Men dessa väsen äro egna individer, som använda triaderna för egen utveckling, tills människan (människomonaden) kan övertaga dem.

⁶Själ och ande äro höljen för jaget-monaden. Själen är kausalhöljet, anden submanifesthöljet. Jaget, det hemlighetsfullaste av allt, omnämnes aldrig annat än som "den evigt närvarande ljuspunkten". Såsom frigjord uratom i högsta kosmiska världen är jaget en kosmisk sol.

⁷Beteckningen "själ" har använts i så många olika betydelser, har använts för alla tre triaderna och deras höljen och för själva medvetenheten, att den helst borde utrensas ur språkbruket.

⁸Mänsklighetens enorma livsokunnighet visar sig i dels förnekelsen av en av materieförvandlingen evigt oberoende "själ" (jagmedvetenhet), dels sådana uttryck som "SOS", "save our souls", som om själen (Augoeides) behövde frälsas. Det hela verkar kaos.

⁹Augoeides är ett andrajag (essentialjag) med möjlighet att använda människans andratriad och kausalhölje. Samtidigt hjälper han människan genom att tillföra henne erforderliga energier och även i övrigt, i den mån dylikt behövs. Allting utnyttjas och ingenting får ligga oanvänt, vilket högre triaderna skulle göra, om de icke finge tjäna flera ändamål. Detta kunde på tidigare stadium icke förklaras, varför triaderna symboliskt framställdes såsom om individen bestode av tre individer. Med de ytterligare fakta vi numera fått, särskilt ifråga om Augoeides, finns det ingen anledning fortsätta med gamla förvillande symboliken, bara därför att den är traditionell och bekväm för författarna, ehuru icke för läsarna. Människan är en monad, en uratom, som från kaos införts i kosmos och från högsta kosmiska värld involverats ner till lägsta fysiska molekylarslag för att därifrån själv arbeta sig upp genom de olika världarna och naturrikerna till högsta kosmiska värld och rike. Att monaden därvid alltid får den hjälp, som är nödvändig för dess medvetenhetsutveckling, är en följd av att alla äro till för alla, utgöra en kosmisk kollektivitet och de i högre

riken i mån av förmåga deltaga i manifestationsprocessen. Detta är hylozoikens syn på tillvaron och utgör grunden för esoteriska världsåskådningen. Med den modifikation som man i övrigt godtaga den kunskap om verkligheten som symboliskt framställts hos Patanjali (tolkad av D.K. för Alice A. Bailey), i *Bhagavadgita*, i Mabel Collins *Light on the Path*, i Blavatskys *The Secret Doctrine*, i Alice A. Baileys *A Treatise on Cosmic Fire* med flera arbeten. De härröra samtliga från medlemmar i planethierarkien. Åter må påpekas, att de till stor del äro symboliska och icke få tagas bokstavligt och att det egentligen endast är kausaljag eller lärjungar till planethierarkien som kunna tolka dem rätt. Det är en sak läsare av dessa verk ha alltför lätt att glömma. Bokstavstron kommer väl även framdeles att ge upphov till otal ockulta sekter, envar med sin profet.

8.28 Hierarkiens förbehållsamhet ifråga om Augoeides

¹Man kan mycket väl förstå, varför planethierarkien varit förbehållsam ifråga om Augoeides, när man betänker vad okunnigheten med teologer, ockultister och allsköns fantaster skulle gjort av honom. Det hade blivit spekulationer utan all ände och naturligtvis idel vidskepligheter. När förstajag få tag på något nytt esoteriskt faktum, blir det snart ny outtömlig källa till idiotisering. Endast det, som hör till fysiskt vetande och kan matematiskt behandlas, kan man riskera meddela en mänskighet, som tror sig om att begripa tillvaron, en mänskighet, som icke ens lärt sig leva ett förnuftigt fysiskt liv. Förrän människan förvärvat kunskap om livslagarna och deras ofrånkomlighet, skulle hon ständigt vara missnöjd med sin ängel och därmed försvåra hans arbete. Redan som det är uppstår en omedveten konflikt mellan människan och Augoeides, som gör vad han kan för att leda individen in på rätta vägen, vanligtvis emot vad människan vill eller även tror sig förstå bäst.

²Att de livsokunniga och omdömeslösa ska klandra honom för alla de livets besvärligheter etc., som de själva ådragit sig, är ju bara vad man har alltför god anledning att vänta. Att anklaga livet för egna dumheter har emellertid också sina konsekvenser. Så som människorna förvända allting, förstår man mer än väl, varför planethierarkien frågar sig vid varje ny idé, om den (detta nya faktum) icke blir för tidigt bekantgjord.

³Risken med förkunnelsen om Augoeides är, att alla, som höra talas om honom, tro sig vara i kontakt med honom och taga sina infall och hugskott för inspirationer från Augoeides. Klärvoajanter, som ha sina ledare i emotionalvärlden, ta dessa för augoeider (vilket dessa ledare säkert känna sig mycket smickrade över att få gälla för). Fantaster tro sig veta vad Augoeides vill etc. Men den risken får tas. Man måste räkna med att all esoterik blir misstolkad och missbrukad. Så har det varit och så förblir det, tills en tongivande del av mänskligheten om tio miljoner år nått idealitetsstadiet.

8.29 Förvanskningen av kunskapen om Augoeides

¹Man förstår, att planethierarkien avstår från att lämna mer än några få fakta om Augoeides, så länge mänskligheten befinner sig på ett stadium, där vars och ens fantasi fått fritt spelrum och gör vilka tokigheter som helst av sådant som dessa fantaster fått höra talas om. Hela skönlitteraturen genom tiderna utgör för verklighetsforskaren bevis på mänsklighetens ohjälpliga infantilitet. Och det är omöjligt att hejda detta floskleri, ty fantasien är en sådan underbar leksak. Och att ersätta fakta med fantasiutsvävningar, är ju så oerhört intressant.

²Vi ha alltså att motse, att litteratörerna, spiritisterna, ockultisterna ta hand om denna nya kunskap och göra Augoeides till allting utom vad han i verkligheten är. Vi ha också att motse, att en massa klärvoajanter möta Augoeides i emotionalvärlden och låta honom leverera en mängd gallimatias av det vanliga slaget. Det lönar sig förmodligen icke att förklara, att endast kausaljag kunna möta honom i kausalvärlden och att han icke förekommer i människans (förstajagets) världar, han lika litet som övriga andra jag. Ty dessa fantaster tro på allt som de kunna fantisera ihop. Att de därmed lyckas idiotisera en mängd lättrogna, är tyvärr alltid fallet, så länge

mänskligheten befinner sig på emotionalstadiet, fantasistadiet. De ha aldrig lärt sig att tiga men böra besinna, att den, som vittnar om sig själv, alltid vittnar falskt. Det är deras eget liv, som vittnar om dem, och inga vittnesmål. Offentliga syndabekännelser äro sällan ärliga och i varje fall ogiltiga, eftersom ingen kan vittna om sig själv.

8.30 Avslutning

¹Ett "älskande hjärta", ett levande deltagande med allt och alla, är bästa kontrollen av tanke och tal. Det ger oss den glädje, som leder till kontakten med Augoeides, och ger oss kraft att allt lättare vandra kärlekens väg.

²Må Augoeides' ljus upplysa mitt förnuft, att jag må kunna tända ljusets fackla åt andra på deras väg.

³Må Augoeides' kärlek betvinga min lägre natur och leda mig på kärlekens väg.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Augoeides* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Människans väg*, utgiven 1998.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1998.